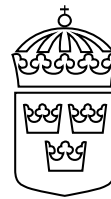

Regeringens proposition

2020/21:125

Stärkt skydd för geografiska beteckningar och tydligare regler vid registrering av varumärken och företagsnamn i ond tro

Prop.
2020/21:125

Regeringen överlämnar denna proposition till riksdagen.

Stockholm den 11 mars 2021

Stefan Löfven

Mikael Damberg
(Justitiedepartementet)

Propositionens huvudsakliga innehåll

Regeringen föreslår att varumärkeslagens bestämmelser om skadestånd och andra sanktioner ska kunna tillämpas i samband med intrång i geografiska beteckningar och ursprungs-beteckningar som skyddas inom EU genom unionens tillträde till Genèveakten. Detsamma ska gälla geografiska beteckningar som skyddas av frihandelsavtalen med Singapore och Vietnam.

Förslagen innebär ett stärkt skydd för sådana beteckningar som skyddas av Genèveakten och frihandelsavtalen. Det blir bland annat möjligt att vid vite förbjuda användningen av en beteckning. Den som har lidit skada till följd av en otillåten användning av en beteckning ska också kunna få ersättning för skadan.

Regeringen föreslår också ändringar i varumärkeslagen och lagen om företagsnamn när det gäller bestämmelserna om hinder mot registrering av varumärken och företagsnamn i de fall sökanden är i ond tro. Ändringarna innebär att reglerna förtydligas med hänsyn till ny rättspraxis från EU-domstolen.

Lagändringarna föreslås träda i kraft den 1 juli 2021.

Innehållsförteckning

1	Förslag till riksdagsbeslut	4
2	Lagtext	5
2.1	Förslag till lag om ändring i varumärkeslagen (2010:1877)	5
2.2	Förslag till lag om ändring i lagen (2018:1653) om företagsnamn	8
2.3	Förslag till lag om ändring i lagen (2018:1654) om skydd för beteckningar på jordbruksprodukter och livsmedel	10
3	Ärendet och dess beredning	13
4	Beteckningar som skyddas genom EU:s tillträde till Genèveakten	14
4.1	Lissabonsystemet och Genèveakten	14
4.2	EU:s tillträde till Genèveakten	15
4.3	Sanktioner vid intrång i rätten till en beteckning	16
4.4	Behov av ytterligare författningsändringar med anledning av EU:s tillträde till Genèveakten	18
5	Skydd för beteckningar som omfattas av EU:s frihandelsavtal med Singapore och Vietnam	19
6	Ond tro och andra hinder för registrering av ett varumärke	20
7	Ond tro som hinder för registrering av ett företagsnamn	24
8	Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser	26
9	Konsekvenser	28
10	Författningskommentar	29
10.1	Förslaget till lag om ändring i varumärkeslagen (2010:1877)	29
10.2	Förslaget till lag om ändring i lagen (2018:1653) om företagsnamn	33
10.3	Förslaget till lag om ändring i lagen (2018:1654) om skydd för beteckningar på jordbruksprodukter och livsmedel	35
Bilaga 1	Sammanfattning av departementspromemorian Stärkt skydd för vissa geografiska beteckningar och ändringar i den känneteckensrättsliga regleringen av ond tro (Ds 2020:13)	38
Bilaga 2	Lagförslagen i promemorian (Ds 2020:13)	39
Bilaga 3	Förteckning över remissinstanserna (Ds 2020:13)	46
Bilaga 4	Sammanfattning av promemorian Ändringar i lagen om skydd för beteckningar på jordbruksprodukter och livsmedel med anledning av EU:s handelsavtal med Japan och Singapore (Ju2018/04297)	47
Bilaga 5	Lagförslagen i promemorian (Ju2018/04297)	48

Bilaga 6	Förteckning över remissinstanserna (Ju2018/04297)	50	Prop. 2020/21:125
Bilaga 7	Lagrådets yttrande	51	
	Utdrag ur protokoll vid regeringssammanträde den 11 mars 2021	52	

Förslag till riksdagsbeslut

Regeringens förslag:

1. Riksdagen antar regeringens förslag till lag om ändring i varumärkeslagen (2010:1877).
2. Riksdagen antar regeringens förslag till lag om ändring i lagen (2018:1653) om företagsnamn.
3. Riksdagen antar regeringens förslag till lag om ändring i lagen (2018:1654) om skydd för beteckningar på jordbruksprodukter och livsmedel.

Regeringen har följande förslag till lagtext.

2.1 Förslag till lag om ändring i varumärkeslagen (2010:1877)

Härigenom föreskrivs¹ att 2 kap. 7, 8 och 33 §§ varumärkeslagen (2010:1877) ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

2 kap.

7 §²

Ett varumärke får inte registreras om varumärket

1. strider mot lag eller annan författning eller mot goda seder eller allmän ordning,

2. är ägnat att vilseleda allmänheten i fråga om varans eller tjänstens art, kvalitet, geografiska ursprung eller någon annan omständighet,

3. utan tillstånd innehåller en sådan statlig eller internationell beteckning eller ett sådant kommunalt vapen som enligt lag eller annan författning inte får användas obehörigen som varumärke, eller något som lätt kan förväxlas med en sådan beteckning eller ett sådant vapen,

4. utan tillstånd innehåller ett sådant kännetecken som enligt lagen (2014:812) om skydd för kännetecken i den internationella humanitära rätten inte får användas obehörigen som varumärke, eller något som kan förväxlas med ett sådant kännetecken,

5. innehåller en ursprungsbeteckning, en geografisk beteckning, en beteckning för ett traditionellt uttryck för vin eller en beteckning för en garanterad traditionell specialitet, i den utsträckning beteckningen är skyddad enligt unionsrätten,

6. innehåller eller består av något som är ägnat att uppfattas som en geografisk beteckning för vin eller spritdrycker och märket avser vin eller spritdrycker av annat ursprung, eller

7. innehåller eller i väsentliga delar återger en äldre växtsortbenämning som avser en växtsort av samma eller närstående växtart, i den utsträckning växtsorten är skyddad enligt växtförädlarrättslagen (1997:306) eller unionsrätten.

Ett varumärke får inte heller registreras om ansökan om registrering gjordes i ond tro.

Ett kollektiv-, garanti- eller kontrollmärke får inte registreras om villkoren för märkets användning strider mot goda seder eller allmän ordning. Ett kollektivmärke som avses i 6 § får vidare inte registreras om villkoren

¹ Jfr Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/2436 av den 16 december 2015 för tillnärmning av medlemsstaternas varumärkeslagstiftning (omarbetning), i den ursprungliga lydelsen.

² Senaste lydelse 2018:1652.

Prop. 2020/21:125 inte tillåter medlemskap i sammanslutningen för alla som tillhandahåller sådana varor eller tjänster som märket avser och varorna eller tjänsterna har sitt ursprung i det geografiska område som märket avser.

8 §³

Ett varumärke får inte registreras om varumärket

1. är identiskt med ett äldre varukännetecken för varor eller tjänster av samma slag,

2. är identiskt med eller liknar ett äldre varukännetecken för varor eller tjänster av samma eller liknande slag, om det finns en risk för förväxling, inbegripet risken för att användningen av varumärket leder till uppfattningen att det finns ett samband mellan den som använder varumärket och innehavaren av varukännetecknet,

3. är identiskt med eller liknar ett äldre varukännetecken som är känt inom en betydande del av omsättningskretsen, och användningen av varumärket utan skälig anledning skulle dra otillbörlig fördel av eller vara till skada för varukännetecknets särskiljningsförmåga eller anseende, oavsett om användningen avser varor eller tjänster av samma, liknande eller annat slag, *eller*

4. kan förväxlas med ett kännetecken som användes här i landet eller i utlandet av någon annan vid tidpunkten för ansökan och som fortfarande används, om sökanden var i ond tro vid tidpunkten för ansökan.

Med ett varukännetecken avses i första stycket 1–3

1. ett varumärke som är registrerat enligt detta kapitel,

2. ett varumärke som är registrerat genom en internationell varumärkesregistrering som enligt 5 kap. fått giltighet i Sverige,

3. ett varukännetecken som är inarbetat, om det inarbetade skyddet gäller inom en väsentlig del av landet, *samt*

4. ett EU-varumärke.

2. är identiskt med eller liknar ett äldre varukännetecken för varor eller tjänster av samma eller liknande slag, om det finns en risk för förväxling, inbegripet risken för att användningen av varumärket leder till uppfattningen att det finns ett samband mellan den som använder varumärket och innehavaren av varukännetecknet, *eller*

3. är identiskt med eller liknar ett äldre varukännetecken som är känt inom en betydande del av omsättningskretsen, och användningen av varumärket utan skälig anledning skulle dra otillbörlig fördel av eller vara till skada för varukännetecknets särskiljningsförmåga eller anseende, oavsett om användningen avser varor eller tjänster av samma, liknande eller annat slag.

Med ett varukännetecken avses i första stycket

3. ett varukännetecken som är inarbetat, om det inarbetade skyddet gäller inom en väsentlig del av landet, *och*

3. ett varukännetecken som är inarbetat, om det inarbetade skyddet gäller inom en väsentlig del av landet, *och*

Ett varumärke får inte heller registreras om ansökan om registre-

ring görs i eget namn av en agent eller en annan företrädare för en innehavare av ett varukännetecken och ansökan avser innehavarens kännetecken. Varumärket får dock registreras om företrädaren har innehavarens tillstånd eller annars har giltiga skäl för sitt handlande.

33 §⁴

Om det efter registreringen görs någon ändring av de villkor som gäller för att ett kollektiv-, garanti- eller kontrollmärke ska få användas, ska innehavaren anmäla detta till Patent- och registreringsverket.

De ändrade villkoren ska föras in i varumärkesregistret och kungöras, under förutsättning att de villkor som gäller för varumärkets användning fortfarande uppfyller kraven i 1 § andra stycket och att det inte finns något hinder mot att föra in de ändrade villkoren enligt 7 § andra stycket.

De ändrade villkoren ska föras in i varumärkesregistret och kungöras, under förutsättning att de villkor som gäller för varumärkets användning fortfarande uppfyller kraven i 1 § andra stycket och att det inte finns något hinder mot att föra in de ändrade villkoren enligt 7 § tredje stycket.

1. Denna lag träder i kraft den 1 juli 2021.

2. De nya bestämmelserna tillämpas även på varumärken som har registrerats och ansökningar om registreringar som har gjorts före ikraftträdandet.

⁴ Senaste lydelse 2018:1652.

2.2 Förslag till lag om ändring i lagen (2018:1653) om företagsnamn

Härigenom föreskrivs att 2 kap. 2 och 3 §§ lagen (2018:1653) om företagsnamn ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

2 kap.

2 §

Ett företagsnamn får inte registreras om företagsnamnet

1. strider mot lag eller annan författning eller mot goda seder eller allmän ordning,

2. utan tillstånd innehåller en sådan statlig eller internationell beteckning som enligt lag eller annan författning inte får användas obehörigen som företagsnamn, eller något som lätt kan förväxlas med en sådan beteckning,

3. utan tillstånd innehåller ett sådant kännetecken som enligt lagen (2014:812) om skydd för kännetecken i den internationella humanitära rätten inte får användas obehörigen som företagsnamn, eller något som kan förväxlas med ett sådant kännetecken,

4. innehåller eller i väsentliga delar återger en äldre växtsortbenämning som avser en växtsort av samma eller närstående växtart, i den utsträckning växtsorten är skyddad enligt växtförädlarrättslagen (1997:306) eller unionsrätten, eller

5. i annat fall är ägnat att vilseleda allmänheten.

Ett företagsnamn får inte heller registreras om ansökan om registrering gjordes i ond tro.

3 §

Ett företagsnamn får inte registreras om företagsnamnet

1. är identiskt med ett äldre näringskännetecken för verksamhet av samma slag,

2. är identiskt med eller liknar ett äldre näringskännetecken för verksamhet av samma eller liknande slag, om det finns en risk för förväxling, inbegripet risken för att användningen av företagsnamnet leder till uppfattningen att det finns ett samband mellan den som använder företagsnamnet och innehavaren av näringskännetecknet,

3. är identiskt med eller liknar ett äldre näringskännetecken som är känt inom en betydande del av omsättningskretsen, och användningen av företagsnamnet utan skälig anledning skulle dra otillbörlig fördel av eller vara till skada för nä-

2. är identiskt med eller liknar ett äldre näringskännetecken för verksamhet av samma eller liknande slag, om det finns en risk för förväxling, inbegripet risken för att användningen av företagsnamnet leder till uppfattningen att det finns ett samband mellan den som använder företagsnamnet och innehavaren av näringskännetecknet, *eller*

3. är identiskt med eller liknar ett äldre näringskännetecken som är känt inom en betydande del av omsättningskretsen, och användningen av företagsnamnet utan skälig anledning skulle dra otillbörlig fördel av eller vara till skada för nä-

ringskännetecknets särskiljningsförmåga eller anseende, oavsett om användningen avser verksamhet av samma, liknande eller annat slag, eller

4. kan förväxlas med ett kännetecken som användes här i landet eller i utlandet av någon annan vid tidpunkten för ansökan och som fortfarande används, om sökanden var i ond tro vid tidpunkten för ansökan.

ringskännetecknets särskiljningsförmåga eller anseende, oavsett om användningen avser verksamhet av samma, liknande eller annat slag.

1. Denna lag träder i kraft den 1 juli 2021.

2. De nya bestämmelserna tillämpas även på företagsnamn som har registrerats och ansökningar om registreringar som har gjorts före ikraftträdandet.

2.3 Förslag till lag om ändring i lagen (2018:1654) om skydd för beteckningar på jordbruksprodukter och livsmedel

Härigenom föreskrivs att 1 och 2 §§ lagen (2018:1654) om skydd för beteckningar på jordbruksprodukter och livsmedel ska ha följande lydelse.

*Lydelse enligt bet. 2020/21: MJU7 Föreslagen lydelse
och rskr. 2020/21:209*

1 §

Bestämmelserna i 8 kap. 3–8 §§, 9 kap. och 10 kap. 9 § varumärkeslagen (2010:1877) ska tillämpas vid intrång i den rätt till en beteckning som följer av

1. Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/787 av den 17 april 2019 om definition, beskrivning, presentation och märkning av spritdrycker, användning av namn på spritdrycker i presentationen och märkningen av andra livsmedel, skydd av geografiska beteckningar för spritdrycker, användning av jordbruksalkohol och destillat av jordbruksprodukter i alkoholhaltiga drycker samt om upphävande av förordning (EG) nr 110/2008, i den ursprungliga lydelsen,

2. Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1151/2012 av den 21 november 2012 om kvalitetsordningar för jordbruksprodukter och livsmedel, i den ursprungliga lydelsen,

3. Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1308/2013 av den 17 december 2013 om upprättande av en samlad marknadsordning för jordbruksprodukter och om upphävande av rådets förordningar (EEG) nr 922/72, (EEG) nr 234/79, (EG) nr 1037/2001 och (EG) nr 1234/2007, i den ursprungliga lydelsen, *eller*

4. Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 251/2014 av den 26 februari 2014 om definition, beskrivning, presentation och märkning av, samt skydd av geografiska beteckningar för, aromatiserade vinprodukter och om upphävande av rådets förordning (EEG) nr 1601/91, i den ursprungliga lydelsen.

3. Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1308/2013 av den 17 december 2013 om upprättande av en samlad marknadsordning för jordbruksprodukter och om upphävande av rådets förordningar (EEG) nr 922/72, (EEG) nr 234/79, (EG) nr 1037/2001 och (EG) nr 1234/2007, i den ursprungliga lydelsen,

4. Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 251/2014 av den 26 februari 2014 om definition, beskrivning, presentation och märkning av, samt skydd av geografiska beteckningar för, aromatiserade vinprodukter och om upphävande av rådets förordning (EEG) nr 1601/91, i den ursprungliga lydelsen, *eller*

5. Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/1753 av den 23 oktober 2019 om unionens åtgärder efter anslutningen till Genèveakten inom Lissabonöverenskommelsen om ursprungsbe-

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

2 §¹

Bestämmelserna i 8 kap. 3–8 §§, 9 kap. och 10 kap. 9 § varumärkeslagen (2010:1877) ska också tillämpas vid intrång i den rätt till en beteckning som följer av

1. frihandelsavtalet mellan Europeiska unionen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Republiken Korea, å andra sidan, av den 6 oktober 2010 (EUT L 127, 14.5.2011, s. 6),

2. handelsavtalet mellan Europeiska unionen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Colombia, Peru och Ecuador, å andra sidan, av den 26 juni 2012 (EUT L 354, 21.12.2012, s. 3 och EUT L 356, 24.12.2016, s. 3),

3. avtalet om upprättande av en associering mellan Europeiska unionen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Centralamerika, å andra sidan, av den 29 juni 2012 (EUT L 346, 15.12.2012, s. 3),

4. associeringsavtalet mellan Europeiska unionen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Ukraina, å andra sidan, av den 27 juni 2014 (EUT L 161, 29.5.2014, s. 3),

5. associeringsavtalet mellan Europeiska unionen och Europeiska atomenergigemenskapen och deras medlemsstater, å ena sidan, och Republiken Moldavien, å andra sidan, av den 27 juni 2014 (EUT L 260, 30.8.2014, s. 4),

6. associeringsavtalet mellan Europeiska unionen och Europeiska atomenergigemenskapen och deras medlemsstater, å ena sidan, och Georgien, å andra sidan, av den 27 juni 2014 (EUT L 261, 30.8.2014, s. 4),

7. det övergripande avtalet om ekonomi och handel (CETA) mellan Kanada, å ena sidan, och Europeiska unionen och dess medlemsstater, å andra sidan, av den 30 oktober 2016 (EUT L 11, 14.1.2017, s. 23), *eller*

8. avtalet mellan Europeiska unionen och Japan om ett ekonomiskt partnerskap, av den 17 juli 2018 (EUT L 330, 27.12.2018, s. 3).

7. det övergripande avtalet om ekonomi och handel (CETA) mellan Kanada, å ena sidan, och Europeiska unionen och dess medlemsstater, å andra sidan, av den 30 oktober 2016 (EUT L 11, 14.1.2017, s. 23),

8. avtalet mellan Europeiska unionen och Japan om ett ekonomiskt partnerskap, av den 17 juli 2018 (EUT L 330, 27.12.2018, s. 3),

9. frihandelsavtalet mellan Europeiska unionen och Republiken Singapore, av den 19 oktober 2018 (EUT L 294, 14.11.2019, s. 3), eller

10. frihandelsavtalet mellan Europeiska unionen och Socialistiska republiken Vietnam, av den 30

¹ Senaste lydelse 2019:512.

-
1. Denna lag träder i kraft den 1 juli 2021.
 2. De nya bestämmelserna tillämpas även på beteckningar som har fått skydd före ikraftträdandet.
 3. De nya bestämmelserna som avser hänvisning till 8 kap. 4–6 och 8 §§ varumärkeslagen (2010:1877) tillämpas inte på intrång, försök till intrång eller förberedelse till intrång som skett före ikraftträdandet.

Genèveakten inom Lissabonöverenskommelsen för ursprungsbeteckningar och geografiska beteckningar (Genèveakten) antogs av Förenta nationernas organ för immaterialrätt, World Intellectual Property Organization (WIPO), i maj 2015. EU tillträdde akten den 26 november 2019.

Genèveakten trädde i kraft den 26 februari 2020. För att genomföra akten i EU har en förordning antagits (Europaparlamentets och rådets förordning [EU] 2019/1753 av den 23 oktober 2019 om unionens åtgärder efter anslutningen till Genèveakten inom Lissabonöverenskommelsen om ursprungsbeteckningar och geografiska beteckningar, härefter anslutningsförordningen).

I denna proposition lämnas förslag till bestämmelser om skadestånd och andra civilrättsliga sanktioner vid intrång i de beteckningar som skyddas till följd av EU:s tillträde till Genèveakten. I propositionen behandlas också frågan om huruvida det med anledning av tillträdet behövs andra ändringar i den civilrättsliga regleringen av immaterialrätterna. Lagändringar när det gäller registrering av skyddade beteckningar och kontrollmyndigheters verksamhet behandlas i propositionen Kompletterande bestämmelser med anledning av den nya EU-förordningen om spritdrycker och EU:s tillträde till Genèveakten (prop. 2020/21:44).

I den här propositionen föreslås även att det ska vara möjligt att göra gällande sanktioner vid intrång i en beteckning som skyddas i EU enligt frihandelsavtalen med Singapore och Vietnam.

Slutligen föreslås ändringar i varumärkeslagen (2010:1877) och lagen (2018:1653) om företagsnamn när det gäller bestämmelserna om hinder mot registrering av ett varumärke respektive ett företagsnamn på grund av att sökanden är i ond tro.

Förslagen i denna proposition har behandlats i två promemorior som tagits fram inom Justitiedepartementet. En av promemoriorna berör ändringarna i varumärkeslagen och lagen om företagsnamn, samt ändringarna med anledning av Genèveakten och frihandelsavtalet med Vietnam. Den andra promemorian behandlar ändringarna med anledning av frihandelsavtalet med Singapore. En sammanfattning av promemoriorna finns i *bilaga 1* respektive *4*. Lagförslagen i promemoriorna finns i *bilaga 2* respektive *5*.

Promemoriorna har remissbehandlats. En förteckning över remissinstanserna finns i *bilaga 3* respektive *6*. Remissvaren finns tillgängliga i respektive lagstiftningsärende (Ju2020/02447 och Ju2018/04297).

Lagrådet

Regeringen beslutade den 4 februari 2021 att inhämta Lagrådets yttrande över lagförslag som är likalydande med lagförslagen i denna proposition. Lagrådets yttrande finns i *bilaga 7*. Lagrådet lämnar förslagen utan erinran.

4 Beteckningar som skyddas genom EU:s tillträde till Genèveakten

4.1 Lissabonsystemet och Genèveakten

Lissabonöverenskommelsen

Genom Lissabonöverenskommelsen om skydd av ursprungs-beteckningar och deras internationella registrering av den 31 oktober 1958 (Lissabonöverenskommelsen) har det inrättats en särskild union för skydd av ursprungs-beteckningar, det s.k. Lissabonsystemet.

En ursprungs-beteckning är en beteckning – vanligtvis ett namn – som används för att ange att en produkt har sitt ursprung i ett visst geografiskt område där produktens kvalitet eller egenskaper helt eller delvis beror på det geografiska ursprunget. Exempel på skyddade ursprungs-beteckningar är Champagne och Comté.

Att en ursprungs-beteckning är skyddad medför att endast producenter som uppfyller vissa krav som gäller för beteckningen får använda sig av den vid märkning eller marknadsföring av en produkt. Dessa krav kan gälla bland annat tillverkningsmetoden, var råvarorna för produkten hämtas från eller på vilken plats tillverkningen sker. Beteckningen Comté får exempelvis endast användas för viss typ av ost baserad på opastöriserad komjölk som produceras inom regionen Franche-Comté i östra Frankrike.

Skyddet innebär att den som har rätt till en beteckning kan hindra andra från att använda beteckningen för produkter – bland annat olika typer av efterbildningar – som inte uppfyller de krav som uppställs för beteckningen.

Skydd för en beteckning inom Lissabonsystemet uppkommer genom registrering i ett internationellt register som administreras av den internationella byrån hos WIPO. De länder som ansluter sig till systemet åtar sig att skydda registrerade ursprungs-beteckningar från andra länder, men en deltagande stat kan under vissa förutsättningar förklara att en registrerad beteckning inte kommer att skyddas inom dess område.

För närvarande är knappt 30 stater parter till Lissabonöverenskommelsen i den lydelse som gäller efter en revidering som skedde 1967 och en ändring 1979. Sverige har inte anslutit sig till överenskommelsen.

Genèveakten

Genèveakten innebär ytterligare en revidering av Lissabonöverenskommelsen. Genom Genèveakten har Lissabonsystemet utvidgats till att utöver ursprungs-beteckningar omfatta skydd för s.k. geografiska beteckningar. Även en sådan beteckning anger det geografiska ursprunget för en produkt, men den ställer inte lika höga krav på sambandet mellan produktens kvalitet och ursprung som en ursprungs-beteckning gör. Genèveakten gör det också möjligt för mellanstatliga organisationer som EU att ansluta sig till systemet, vilket inte har varit möjligt tidigare.

En stat eller en mellanstatlig organisation kan ansluta sig till Genèveakten utan att bli part till en tidigare lydelse av Lissabonöverenskommelsen. Staten eller organisationen blir genom anslutningen medlem i den särskilda union som har inrättats genom Lissabonöverenskommelsen, dvs.

Lissabonsystemet. Mellan stater som är parter till både 1958 eller 1967 års konventioner och Genèveakten är utgångspunkten att den sistnämnda har företrädare vid tillämpningen.

Prop. 2020/21:125

4.2 EU:s tillträde till Genèveakten

Inom EU finns det redan ett unionsrättsligt system som för vissa typer av produkter skyddar sådana ursprungsbezeichnungar och geografiska beteckningar som omfattas av Genèveakten. Skydd uppkommer genom registrering hos EU-kommissionen i enlighet med ett antal EU-förordningar som gäller för vin, spritdrycker, aromatiserade viner, jordbruksprodukter och livsmedel.¹ Vidare skyddas vissa beteckningar inom EU genom internationella avtal som EU har ingått med tredjeländer, bland annat Japan, Republiken Korea och Kanada.

EU:s anslutning till Genèveakten innebär att de beteckningar som skyddas inom EU med stöd av nämnda förordningar också kan skyddas i de länder utanför EU som har anslutit sig till Lissabonsystemet. Enligt anslutningsförordningen ankommer det på EU-kommissionen att på begäran av en medlemsstat ansöka om registrering av en beteckning hos den internationella byrån vid WIPO. Genom anslutningsförordningen inrättas även ett förfarande enligt vilket beteckningar från tredjeländer som har registrerats hos WIPO kan få skydd inom unionen. Ett sådant skydd ges efter beslut av kommissionen och kan – i enlighet med anslutningsförordningen – endast avse produkter för vilka skydd av ursprungsbezeichnungar och geografiska beteckningar tillhandahålls inom EU, dvs. vin och spritdrycker, jordbruksprodukter och livsmedel. Beteckningar som registrerats hos WIPO inom ramen för Lissabonsystemet erhåller alltså inget automatiskt skydd i EU.

Genèveakten omfattas av EU:s exklusiva kompetens (se EU-domstolens dom av den 25 oktober 2017, kommissionen mot rådet, C-389/15, EU:C:2017:798). Det innebär att utgångspunkten är att medlemsstaterna inte själva ansluter sig till akten. I stället ansluter sig EU till den i egenskap av mellanstatlig organisation, vilket också har skett. Rådsbeslutet om EU:s anslutning till Genèveakten ger dock en möjlighet även för medlemsstat-

¹ Se följande förordningar:

1. Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1151/2012 av den 21 november 2012 om kvalitetsordningar för jordbruksprodukter och livsmedel;
2. Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1308/2013 av den 17 december 2013 om upprättande av en samlad marknadsordning för jordbruksprodukter och om upphävande av rådets förordningar (EEG) nr 922/72, (EEG) nr 234/79, (EG) nr 1037/2001 och (EG) nr 1234/2007;
3. Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 251/2014 av den 26 februari 2014 om definition, beskrivning, presentation och märkning av, samt skydd av geografiska beteckningar för, aromatiserade vinprodukter och om upphävande av rådets förordning (EEG) nr 1601/91;
4. Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/787 av den 17 april 2019 om definition, beskrivning, presentation och märkning av spritdrycker, användning av namn på spritdrycker i presentationen och märkningen av andra livsmedel, skydd av geografiska beteckningar för spritdrycker, användning av jordbruksalkohol och destillat av jordbruksprodukter i alkoholhaltiga drycker samt om upphävande av förordning (EG) nr 110/2008.

Prop. 2020/21:125 erna att ansluta sig till akten. Avsikten är framför allt att de medlemsstater som redan är parter till Lissabonöverenskommelsen ska kunna ansluta sig till den reviderade version som Genèveakten utgör.

Det kan i det här sammanhanget nämnas att EU-kommissionen har väckt talan mot rådet med anledning av beslutet och yrkat att den del av beslutet som möjliggör för medlemsstaterna att ansluta sig till akten ska ogiltigförklaras (se EU-domstolens mål nr C-24/20). Frågan om huruvida medlemsstaterna får tillträda Genèveakten är alltså inte slutligt avgjord. EU-domstolens avgörande förväntas dock inte påverka EU:s tillträde till Genèveakten i egenskap av mellanstatlig organisation eller de förslag som lämnas i denna proposition.

4.3 Sanktioner vid intrång i rätten till en beteckning

Regeringens förslag: Bestämmelserna i varumärkeslagen om skadestånd och andra sanktioner ska tillämpas vid intrång i den rätt till en beteckning som följer av anslutningsförordningen.

Promemorians förslag överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna: De flesta remissinstanser tillstyrker förslaget eller har inga invändningar mot det. *Stockholms tingsrätt (Patent- och marknadsdomstolen)* framhåller att det bör övervägas om det är riktigt att hänvisning görs till anslutningsförordningen mot bakgrund av att den inte innehåller några bestämmelser om intrång. *Näringslivets Regelnämnd* och *Svenskt Näringsliv*, som i och för sig inte har några invändningar mot förslaget, pekar på att det bör förtydligas hur företag bättre kan informera sig om vilka beteckningar som skyddas.

Skälen för regeringens förslag: Om någon använder en geografisk beteckning eller en ursprungsbeteckning på ett otillåtet sätt, behöver det finnas sanktioner för att den som innehar rätten till beteckningen ska kunna ingripa mot användningen. En sådan sanktion kan t.ex. innebära att en domstol vid vite förbjuder en producent att använda en ursprungsbeteckning för att marknadsföra en vara om kraven för att få använda beteckningen inte är uppfyllda. Den som har lidit skada till följd av en otillåten användning av en beteckning bör också kunna få ersättning för skadan.

Varken Genèveakten eller anslutningsförordningen innehåller bestämmelser om sanktioner i samband med intrång i rätten till en ursprungsbeteckning eller en geografisk beteckning. Enligt det civilrättsliga sanktionsdirektivet ska emellertid medlemsstaterna tillhandahålla de sanktioner som är nödvändiga för att skydda de immateriella rättigheter som omfattas av direktivet (Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/48/EG av den 29 april 2004 om säkerställande av skyddet för immateriella rättigheter). I propositionen *Civilrättsliga sanktioner på immaterialrättsens område – genomförande av direktiv 2004/48/EG* (prop. 2008/09:67 s. 246) konstaterades att registrerade beteckningar som avses i EU:s förordningar om skydd för beteckningar för jordbruksprodukter och livsmedel är immateriella rättigheter som omfattas av direktivet. Det inbegriper sådana ursprungsbeteckningar och geografiska beteckningar som skyddas inom EU med anledning av tillträdet till Genèveakten.

Mot denna bakgrund bör det säkerställas att det finns civilrättsliga sanktioner för sådana beteckningar som kan skyddas i EU med anledning av tillträdet till Genèveakten.

Enligt 1 § lagen (2018:1654) om skydd för beteckningar på jordbruksprodukter och livsmedel gäller redan att varumärkeslagens bestämmelser om skadestånd och andra sanktioner tillämpas vid intrång i den rätt till en beteckning som följer av EU-förordningarna om skydd för beteckningar för jordbruksprodukter och livsmedel. De sanktioner som kan bli aktuella är bland annat vitesförbud, intrångsundersökning, skadestånd, informationsföreläggande och åtgärder som avser intrångsgörande varor, t.ex. att varorna förstörs. Bestämmelserna har införts med anledning av sanktionsdirektivet.

EU:s anslutning till Genèveakten innebär som utgångspunkt inte att en ursprungsbeteckning eller en geografisk beteckning som redan skyddas inom EU får något ytterligare skydd i EU. Rätten till en sådan beteckning kommer även fortsättningsvis att regleras av förordningarna om skydd för beteckningar för jordbruksprodukter och livsmedel, och varumärkeslagens bestämmelser om skadestånd och andra sanktioner kommer att kunna tillämpas i samband med intrång.

Som nämns i avsnitt 4.2 innebär EU:s tillträde till Genèveakten emellertid att även beteckningar från tredjeländer som har registrerats i det internationella registret hos WIPO kan få skydd i unionen, efter beslut av EU-kommissionen. Det skydd för dessa beteckningar som uppkommer inom EU med stöd av anslutningsförordningen liknar det skydd som redan finns för sådana beteckningar inom EU. Skyddet gäller också enbart sådana typer av produkter som kan skyddas inom unionen, dvs. jordbruksprodukter och livsmedel.

Ursprungsbeteckningar och geografiska beteckningar från tredjeländer som skyddas med stöd av anslutningsförordningen bör ha ett skydd i svensk rätt som motsvarar det som gäller för de beteckningar som skyddas enligt de befintliga EU-förordningarna. Detta kan lämpligen ske genom att de bestämmelser om sanktioner i varumärkeslagen som anges i 1 § lagen om skydd för beteckningar på jordbruksprodukter och livsmedel görs tillämpliga även på den rätt till beteckningar som följer av anslutningsförordningen.

Som *Patent- och marknadsdomstolen* framhåller innehåller anslutningsförordningen – till skillnad från de övriga EU-förordningarna som nämns i 1 § – inte några närmare bestämmelser om intrång. I enlighet med artikel 11 i Genèveakten ska en beteckning som avses i anslutningsförordningen skyddas mot att någon annan än innehavaren använder beteckningen för liknande varor med ett annat ursprung. Beteckningen kan också i vissa fall skyddas mot en användning för andra slags varor, t.ex. om användningen drar nytta av det rykte som är förenat med beteckningen i fråga. Dessa bestämmelser i Genèveakten torde få tillämpas direkt inom EU utan vidare åtgärder. Den närmare omfattningen av skyddet anges också i det beslut som fattas av EU-kommissionen i samband med att en beteckning beviljas skydd inom unionen. Eftersom skyddet för en beteckning inom EU uppkommer enligt anslutningsförordningen instämmer regeringen i den bedömning som görs i promemorian att hänvisningen i lagtexten bör göras till förordningen.

De bestämmelser i varumärkeslagen som görs tillämpliga vid intrång i rätten till en beteckning avser civilrättsliga sanktioner och tvångsmedel. I likhet med övriga förordningar som omfattas av lagen bör hänvisningen till anslutningsförordningen därmed avse förordningen i dess ursprungliga lydelse, s.k. statisk hänvisning. Om förordningen skulle komma att ändras behöver det övervägas om detta motiverar någon ändring i regleringen av sanktioner.

Några ytterligare civilrättsliga sanktioner för att säkerställa ett fullgott skydd för beteckningar som omfattas av Genèveakten bedöms inte vara nödvändiga.

Näringslivets Regelnämnd och *Svenskt Näringsliv* anför att det tydligare bör belysas hur företag kan informera sig om de beteckningar som skyddas av Genèveakten och frihandelsavtalen. Vidare är det, enligt dessa remissinstanser, viktigt att det finns system som är lätta att använda sig av även för mindre aktörer. Enligt Näringslivets Regelnämnd skulle inrättandet av en särskild databas kunna lösa detta behov.

Vilka beteckningar som skyddas inom EU till följd av Genèveakten framgår av de beslut som fattas av EU-kommissionen. De beteckningar som skyddas av frihandelsavtal framgår vanligtvis direkt av avtalen. Det är också möjligt att söka efter och få ytterligare information om skyddade beteckningar i elektroniska register som tillhandahålls av kommissionen (exempelvis genom tjänsterna eAmbrosia och GIview). Frågan om huruvida det behövs ytterligare åtgärder för att göra det lättare för företag att få information om olika typer av skyddade beteckningar kräver närmare överväganden som inte är möjliga att göra inom ramen för detta ärende.

4.4 Behov av ytterligare författningsändringar med anledning av EU:s tillträde till Genèveakten

Regeringens bedömning: Det finns inget behov av ändringar i den civilrättsliga regleringen av immaterialrätterna med anledning av EU:s tillträde till Genèveakten, utöver tillförande av sanktioner.

Promemorians bedömning överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna: *Stockholms universitet* delar bedömningen. Inte heller någon annan remissinstans har något att invända mot bedömningen.

Skälen för regeringens bedömning: Utöver sanktioner aktualiserar EU:s tillträde till Genèveakten frågan om förhållandet mellan sådana beteckningar som skyddas av akten och varumärken.

Enligt anslutningsförordningen gäller att ett sedan tidigare skyddat varumärke kan fortsätta att användas trots att en beteckning får skydd enligt förordningen. Om ett varumärke är känt kan det enligt förordningen dessutom utgöra hinder för registrering av en beteckning. Å andra sidan kan beteckningar som skyddas enligt anslutningsförordningen utgöra hinder för registrering av ett varumärke och grund för hävning av en sådan registrering. Detta följer av det s.k. varumärkesdirektivet (Europaparlamentets och rådets direktiv [EU] 2015/2436 av den 16 december 2015 för tillnärmning av medlemsstaternas varumärkeslagstiftning).

Varumärkesdirektivet har genomförts i svensk rätt genom ändringar i varumärkeslagen, se propositionen Modernare regler om varumärken och en ny lag om företagsnamn (prop. 2017/18:267). Enligt varumärkeslagen gäller följaktligen redan att ett varumärke inte får registreras och att en registrering kan hävas om varumärket innehåller en ursprungsbezeichnung eller en geografisk beteckning, under förutsättning att beteckningen är skyddad enligt unionsrätten (se 2 kap. 7 § första stycket 5 och 3 kap. 1 § varumärkeslagen). Detta inbegriper beteckningar som skyddas med stöd av anslutningsförordningen. Av EU-kommissionens beslut som fattats enligt förordningen framgår i vilken utsträckning som skydd föreligger (jfr prop. 2017/18:267 s. 240).

Enligt den svenska varumärkeslagen gäller alltså redan att det skydd för beteckningar som följer av anslutningsförordningen kan beaktas som hinder vid registreringen av ett varumärke. Några ändringar i varumärkeslagen eller den övriga civilrättsliga regleringen avseende immaterialrätterna behövs därmed inte.

Författningsändringar när det gäller registrering av skyddade beteckningar och kontrollmyndigheters verksamhet behandlas i en separat proposition (se avsnitt 3).

5 Skydd för beteckningar som omfattas av EU:s frihandelsavtal med Singapore och Vietnam

Regeringens förslag: Bestämmelserna i varumärkeslagen om skadestånd och andra sanktioner ska tillämpas vid intrång i den rätt till en beteckning som följer av EU:s frihandelsavtal med Singapore och Vietnam.

Promemoriornas förslag överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna: De flesta remissinstanserna tillstyrker förslagen eller har inga invändningar mot dem. *Kommerskollegium* väcker frågan om huruvida skyddet för beteckningar på jordbruksprodukter och livsmedel kan behöva sträckas ut till att omfatta alla medlemmar i Världshandelsorganisationen (World Trade Organization, WTO) mot bakgrund av principerna om icke-diskriminering i avtalet om handelsrelaterade aspekter av immaterialrätter (TRIPS-avtalet). *Näringslivets Regelnämnd* och *Svenskt Näringsliv*, som i och för sig inte har några invändningar mot förslagen, pekar på att det bör förtydligas hur företag bättre kan informera sig om de beteckningar som skyddas.

Skälen för regeringens förslag: EU har ingått ett nytt handelsavtal med Singapore som innehåller bestämmelser om skydd för geografiska beteckningar, vilket trädde i kraft den 21 november 2019. EU har även ingått ett nytt handelsavtal med Vietnam som även det innehåller bestämmelser om skydd för geografiska beteckningar. Avtalet trädde i kraft den 1 augusti 2020.

Som redogörs för i avsnitt 4.2 finns det inom EU ett immaterialrättsligt skydd för olika typer av beteckningar. Vid intrång i en rätt till en beteckning som följer av vissa av de avtal som EU har ingått med tredjeländer tillämpas bestämmelserna i varumärkeslagen om skadestånd och andra civilrättsliga sanktioner. Det framgår av lagen om skydd för beteckningar på jordbruksprodukter och livsmedel, där de internationella avtalen räknas upp.

Frihandelsavtalen med Singapore och Vietnam innehåller bestämmelser om skydd för geografiska beteckningar och bestämmelser om sanktioner vid intrång i sådana beteckningar. Bestämmelserna i varumärkeslagen om sanktioner bör därför göras tillämpliga även vid intrång i den rätt till en beteckning som följer av avtalen. Detta kan lämpligen ske genom att avtalen läggs till i uppräknningen av internationella avtal i lagen om skydd för beteckningar på jordbruksprodukter och livsmedel.

Kommerskollegium väcker frågan om huruvida det skydd som har sin grund i frihandelsavtalen borde omfatta samtliga WTO-medlemmar, men framhåller samtidigt att frågan är juridiskt oklar. Regeringen konstaterar att frågan, som i första hand berör EU:s gemensamma handelsregler, kräver närmare överväganden som inte är möjliga att göra inom ramen för detta ärende. Som *Kommerskollegium* konstaterar är det dock i alla händelser möjligt för enskilda i andra WTO-länder att, genom registrering av sina beteckningar enligt EU:s allmänna regelverk, få tillgång till sanktionerna i lagen om skydd för beteckningar på jordbruksprodukter och livsmedel.

Det *Näringslivets Regelnämnd* och *Svenskt Näringsliv* anmärker när det gäller behovet av förtydliganden om hur företag kan informera sig om de aktuella beteckningarna behandlas i avsnitt 4.3.

6 Ond tro och andra hinder för registrering av ett varumärke

Regeringens förslag: En generell bestämmelse som hindrar att ett varumärke registreras då ansökan har gjorts i ond tro ska föras in i varumärkeslagen bland de hinder mot registrering som motiveras av allmänna intressen. Bestämmelsen ska ersätta det hittillsvarande registreringshindret om ond tro.

Det ska också läggas till en bestämmelse som hindrar att en agent eller en annan företrädare utan tillstånd eller andra giltiga skäl registrerar innehavarens varumärke i sitt eget namn.

Promemorians förslag överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna: De flesta remissinstanserna tillstyrker förslagen eller har inga invändningar mot dem. *Patent- och registreringsverket (PRV)* välkomnar förslaget om ett absolut registreringshinder om ond tro, men anser att det relativa registreringshindret om ond tro bör vara kvar vid sidan om det absoluta hindret.

Allmänt om hinder för registrering och grunder för hävning

Bestämmelser om varumärken och andra varukännetecken finns främst i varumärkeslagen. Ensamrätt till ett varumärke uppkommer vanligtvis genom registrering hos PRV. Ensamrätten innebär, typiskt sett, att endast innehavaren får använda varukännetecknet som symbol för sådana varor och tjänster som registreringen avser.

Varumärkeslagen innehåller olika bestämmelser som inskränker en sökandes möjlighet att få registrera ett varumärke: s.k. absoluta och relativa registreringshinder.

De absoluta registreringshindren motiveras av allmänna intressen och innebär t.ex. att ett varumärke som strider mot goda seder och allmän ordning inte får registreras. De relativa registreringshindren motiveras av att det sökta varumärket inte ska stå i konflikt med en tidigare rättighet, t.ex. någon annans registrerade varumärke eller företagsnamn.

Enligt varumärkeslagen är det även möjligt att häva en registrering av ett varumärke efter att registrering har skett. Systematiken i lagen bygger på att en omständighet som innebär hinder för registrering även utgör grund för att häva registreringen.

Varumärkeslagens bestämmelser om hinder mot registrering, och grunder för hävning, bygger på EU:s varumärkesdirektiv från 2015. Direktivet, som är en omarbetning av tidigare varumärkesdirektiv, medför att varumärkesrätten i stor utsträckning är harmoniserad inom EU. Direktivbestämmelserna är uttömmande i fråga om vilka registreringshinder och hävningsgrunder som medlemsstaterna får ha. Vissa av hindren och grunderna är dock frivilliga för medlemsstaterna att införa.

Det kan också nämnas att det därutöver, genom registrering vid EU:s immaterialrättsmyndighet EUIPO, är möjligt att få en rättighet med verkan i hela unionen: ett EU-varumärke. EU-varumärken regleras i EU:s varumärkesförordning (Europaparlamentets och rådets förordning [EU] 2017/1001 av den 14 juni 2017 om EU-varumärken), som innehåller bestämmelser om registrering, hinder och hävning liknande de i varumärkesdirektivet.

Ond tro som registreringshinder och hävningsgrund

I varumärkeslagen finns en bestämmelse som hindrar att ett varumärke registreras i de fall sökanden var i ond tro vid ansökningstidpunkten. Bestämmelsen fick sin nuvarande utformning i samband med införandet av 2010 års varumärkeslag och ändrades inte när 2015 års varumärkesdirektiv genomfördes i svensk rätt.

Enligt bestämmelsen – som är ett relativt registreringshinder – får ett varumärke inte registreras om det kan förväxlas med ett kännetecken som användes i Sverige eller i utlandet av någon annan vid tidpunkten för ansökan och som fortfarande används, om sökanden var i ond tro vid tidpunkten för ansökan (2 kap. 8 § första stycket 4 varumärkeslagen). En varumärkesregistrering får under motsvarande förutsättningar hävas (3 kap. 1 § första stycket samma lag).

Bestämmelserna genomför varumärkesdirektivets regler om ond tro. Enligt direktivet är det obligatoriskt för medlemsstaterna att ha regler i nationell rätt om att en registrering ska kunna hävas om ansökan gjordes i

Prop. 2020/21:125 ond tro och valfritt att ha en motsvarande bestämmelse som absolut registreringshinder (artikel 4.2). Enligt direktivet är det också frivilligt för medlemsstaterna att ha en bestämmelse om ond tro som ett relativt registreringshinder och en hävningsgrund i situationer då det sökta varumärket kan förväxlas med ett äldre varumärke som är skyddat utomlands (artikel 5.4 c).

Begreppet ond tro – som även används i EU:s varumärkesförordning – har en särskild unionsrättslig innebörd och har därför delvis en annan betydelse inom varumärkesrätten än i den allmänna förmögenhetsrätten. Ond tro avser här närmast situationer där en sökande agerat i någon form av illvilja eller affärsmässig otillbörlighet.

En generell bestämmelse om ond tro bör införas

EU-domstolen har under senare tid kommit att tolka begreppet ond tro i två avgöranden: Sky och Koton. Genom denna praxis har domstolen klargjort att ond tro även kan föreligga i situationer då det sökta varumärket inte kan förväxlas med ett annat varumärke som används av någon annan. Dessutom kan ond tro enligt domstolen föreligga i mer generella situationer, t.ex. då sökanden ansöker om registrering i strid med varumärkessystemets bakomliggande syften och utan avsikt att använda varumärket. (Se EU-domstolens domar av den 12 september 2019, Koton, mål C-104/18 P, och den 29 januari 2020, Sky m.fl., mål C-371/18.) De nya rättsfallen innebär att EU-domstolen har klargjort att begreppet ond tro ska tolkas förhållandevis brett. Tillämpningsområdet får därmed anses ha utvidgats i förhållande till vad som har framgått av tidigare praxis.

Med hänsyn till EU-domstolens praxis föreslås i promemorian att bestämmelserna om ond tro i varumärkeslagen görs mer generella och att det införs ett nytt absolut registreringshinder. Samtliga remissinstanser som yttrar sig i frågan är positiva till förslaget.

Regeringen instämmer i den bedömning som görs i promemorian. Det bör således införas ett mer generellt registreringshinder för de fall en ansökan gjorts i ond tro. Såsom konstaterats i tidigare lagstiftningssammanhang finns det fördelar med att de centrala bestämmelserna i varumärkeslagen är utformade i nära anslutning till de bakomliggande EU-reglerna. En sådan utformning kan underlätta tolkningen och tillämpningen av reglerna och vara till fördel för myndigheter, domstolar och inte minst enskilda användare, jfr propositionerna Ny varumärkeslag och ändringar i firmalagen (prop. 2009/10:225 s. 179 f.) och Modernare regler om varumärken och en ny lag om företagsnamn (prop. 2017/18:267 s. 141 f.). Bestämmelsen bör alltså utformas i nära anslutning till ordalydelsen i direktivet och utgöra ett absolut registreringshinder. Genom detta får också reglerna om hävning en motsvarande utformning. Det nya hindret kommer att ha ett bredare tillämpningsområde än det hittillsvarande hindret. Det kommer, precis som i dag, att kunna omfatta situationer där ond tro aktualiseras till följd av någon annans rättighet, men även situationer där en registrering kommer i konflikt med allmänna intressen. Det innebär att det blir lättare att hindra varumärkesregistreringar som av olika skäl är otillbörliga. Förslaget innebär dessutom att regleringen om ond tro blir mer lik regleringen i andra nordiska länder.

PRV välkomnar att ond tro införs som ett absolut hinder, men anser att den hittillsvarande bestämmelsen om ond tro som ett relativt hinder också bör finnas kvar. Som skäl anges att myndigheten ofta uppmärksammas på att ond tro föreligger i förhållande till någon annans rättighet genom att någon invänder mot en varumärkesregistrering. Om bestämmelsen flyttas medför det enligt *PRV* att parternas möjligheter att träffa en uppgörelse eller ett samexistensavtal om registreringen begränsas; innehavaren av en äldre rättighet kan nämligen endast genom sitt medgivande möjliggöra en registrering i de situationer då ett relativt hinder föreligger. Övriga remissinstanser har inga synpunkter på att det relativa hindret tas bort och *Sveriges advokatsamfund* och *Svenska Föreningen för Immaterialrätt (SFIR)* framhåller att det inte borde innebära någon nackdel att ta bort det relativa hindret.

Det kan inledningsvis konstateras att det relativa registreringshindret om ond tro i direktivet är frivilligt för medlemsstaterna att införa. Som anför är det absoluta registreringshindret som nu föreslås tänkt att ha ett brett tillämpningsområde och täcka de situationer som omfattas av det hittillsvarande hindret. Enligt regeringens mening bör en överlappande reglering av registreringshinder om ond tro undvikas, om inte goda skäl talar för det.

Det relativa hindret i direktivet omfattar till sin ordalydelse endast ond tro i förhållande till förväxlingsbara varumärken som är skyddade i utlandet. Om det relativa hindret behölls i varumärkeslagen vid sidan av det absoluta, så skulle dess lydelse behöva övervägas på nytt. Detta för att uppnå en mer direktivnära utformning och för att undvika onödiga överlappningar och tillämpningssvårigheter. Även om det relativa hindret skulle utformas närmare direktivet skulle det dock inte vara möjligt att undvika överlappningar vad gäller hindrens tillämpningsområden. Risken för tillämpningsproblem talar därför emot att behålla det relativa hindret.

Det kan tilläggas att parterna, även i fråga om de absoluta hindren, har viss frihet att träffa uppgörelser rörande ett varumärke. Om parterna inom ramen för ett invändningsärende kommer överens om ett varumärke är det, som *PRV* också anför, möjligt för den ena parten att återkalla sin invändning. Invändningsförfarandet får då genomföras endast om det finns särskilda skäl. (Jfr 2 kap. 27 och 28 §§ varumärkeslagen.)

Sammanfattningsvis talar övervägande skäl för att ond tro endast bör utgöra ett absolut registreringshinder och att hindret bör ersätta det hittillsvarande relativa hindret.

En uttrycklig bestämmelse om varumärken som registreras av en agent eller en annan företrädare bör införas

Enligt artikel 5.3 b i varumärkesdirektivet ska ett varumärke inte registreras om det söks i eget namn av en agent eller en företrädare för innehavaren utan innehavarens tillstånd, om agenten eller företrädaren inte kan visa fog för sitt handlande. Om ett sådant varumärke har registrerats ska registreringen kunna hävas.

Regleringen bygger på artikel 6 *septies* i Pariskonventionen av den 20 mars 1883 för industriellt rättsskydd, som Sverige tillträtt. Syftet är att motverka missbruk av förtroendeplikten i affärsrelationer i samband med ansökningar om registrering av varumärken. Regleringen tar sikte på

Prop. 2020/21:125 situationer där någon företräder någon annans intressen och där det finns en lojalitetsskyldighet av ett eller annat slag.

I samband med att varumärkesdirektivet genomfördes i svensk rätt gjordes bedömningen att någon särskild reglering med anledning av bestämmelsen inte var nödvändig. Detta eftersom det relativa registreringshindret om ond tro ansågs tillämpligt i de aktuella situationerna. Vidare konstaterades att Sverige sedan tidigare ansetts uppfylla Pariskonventionens krav i detta avseende. (Se prop. 2017/18:267 s. 171 f.)

När det nu föreslås att det relativa registreringshindret om ond tro ska ersättas av ett absolut registreringshinder finns det anledning att på nytt överväga om det bör införas en särskild reglering i varumärkeslagen för den situationen att en agent eller en annan företrädare för varumärkesinnehavaren ansöker om registrering utan innehavarens tillstånd. Bestämmelsen om agenter och andra företrädare är som nämnts ett relativt registreringshinder i direktivet och hindret är obligatoriskt för medlemsstaterna. Det talar för att agentsituationen även fortsättningsvis bör omfattas av de relativa registreringshindren. Samtliga remissinstanser som yttrar sig i frågan är positiva till en sådan reglering. Även regeringen delar bedömningen i promemorian att det bör införas en särskild bestämmelse för de aktuella situationerna.

Även i Danmark, Finland och Norge har en fristående bestämmelse för agentsituationen valts vid genomförandet av varumärkesdirektivet. Genom ändringen uppnås alltså dessutom större likhet med andra nordiska länder.

Sveriges advokatsamfund föreslår att ”ombud” används i stället för ”agent”, bland annat eftersom ordet agent inte i sammanhanget har någon vedertagen svensk innebörd och att ombud bättre svarar mot de situationer direktivtexten syftar på.

I den tidigare svenska lydelsen av varumärkesdirektivet användes begreppet ombud. Av en rättelse till direktivet som gjordes 2017 framgår emellertid att ombud ersatts av agent i den senaste lydelsen av direktivet. Direktivet är också avsett att träffa fler situationer än typiska ombudsförhållanden (se vidare i författningskommentaren, avsnitt 10.1). Bestämmelsen bör därför lämpligen avse ”en agent eller en annan företrädare”.

7 Ond tro som hinder för registrering av ett företagsnamn

Regeringens förslag: En generell bestämmelse som hindrar att ett företagsnamn registreras då ansökan har gjorts i ond tro ska föras in i lagen om företagsnamn bland de hinder mot registrering som motiveras av allmänna intressen. Bestämmelsen ska ersätta det hittillsvarande registreringshindret om ond tro.

Promemorians förslag överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna: De flesta remissinstanserna tillstyrker förslaget eller har inga invändningar mot det. *Sveriges advokatsamfund* och

Stockholms universitet menar att det bör införas ett särskilt registreringshinder för den situationen att en agent eller en annan företrädare i eget namn registrerar huvudmannens företagsnamn, motsvarande det som föreslås för varumärken.

Skälen för regeringens förslag: Bestämmelser om företagsnamn och andra näringskännetecken finns i lagen om företagsnamn. Lagen möjliggör för näringsidkare att få ensamrätt till ett näringskännetecken som näringsidkaren använder som benämning för sin verksamhet. Ensamrätten förvärfvas i de flesta fall genom registrering hos Bolagsverket. Lagen följer i huvudsak varumärkeslagens struktur, men bygger inte – till skillnad från varumärkeslagen – på någon EU-gemensam reglering.

Det är vanligt att företag använder sitt företagsnamn som enda kännetecken, både för verksamheten och för de varor eller tjänster som företaget erbjuder. Ett företagsnamn har därför ofta samma funktion som ett varumärke. Mot den bakgrunden är det en allmän utgångspunkt att de känneteckensrättsliga reglerna om skydd för näringskännetecken och varukännetecken bör samordnas i så hög grad som möjligt. Ibland finns det dock skäl att välja en annan lösning när det gäller företagsnamn, t.ex. på grund av hänsyn till företagsnamnets associationsrättsliga funktion (se prop. 2017/18:267 s. 204).

Bestämmelserna om hinder mot registrering i varumärkeslagen och lagen om företagsnamn är utformade på i huvudsak samma sätt. Några skäl att reglera registreringshindret på grund av ond tro på ett annat sätt i lagen om företagsnamn än i varumärkeslagen finns inte. En generell bestämmelse om ond tro bör därför införas som ett absolut registreringshinder även i lagen om företagsnamn. Bestämmelsen bör, på samma sätt som i varumärkeslagen, ersätta det hittillsvarande relativa registreringshindret om ond tro. Den nya bestämmelsen är tänkt att, i likhet med förslaget i varumärkeslagen, omfatta de situationer som omfattas av den hittillsvarande bestämmelsen, men också situationer där en registrering strider mot allmänna intressen.

I promemorian görs bedömningen att det inte finns något behov av en bestämmelse i lagen om företagsnamn som motsvarar den som föreslås i varumärkeslagen om agenter eller andra företrädare. Den situation som varumärkesdirektivet och Pariskonventionen tar sikte på är nämligen enligt promemorian specifik för varumärkesregistreringar och aktualiseras inte på samma sätt vid registreringar av företagsnamn. *Sveriges advokatsamfund* och *Stockholms universitet* anser dock att det kan finnas behov av en bestämmelse som reglerar de situationer där en agent eller en annan företrädare för huvudmannen ansöker om registrering i eget namn utan tillstånd. Enligt dem kan en sådan bestämmelse aktualiseras exempelvis i situationer då agenten eller företrädaren är ett svenskt aktiebolag som antar ett nytt företagsnamn som överensstämmer med huvudmannens utländska kännetecken. Även *SFIR* pekar på att den situationen kan uppkomma, men framhåller att en registrering i så fall borde kunna hindras genom en tillämpning av den föreslagna generella bestämmelsen om ond tro.

De situationer som remissinstanserna pekar på torde redan enligt hittillsvarande reglering kunna vara exempel på sådant som kan utgöra ond tro. Den föreslagna bestämmelsen om ond tro är som nämnts tänkt att täcka de situationer som omfattas av det hittillsvarande registreringshindret. Till skillnad från vad som gäller för varumärkeslagen finns det inte heller

Prop. 2020/21:125 någon EU-rättslig skyldighet att ha en sådan reglering som ett relativt hinder. Regeringen instämmer därför i bedömningen i promemorian att det inte finns något behov av en särskild bestämmelse om agenter och andra företrädare i lagen om företagsnamn.

8 Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser

Regeringens förslag: Lagändringarna ska träda i kraft den 1 juli 2021.

De nya bestämmelserna i lagen om skydd för beteckningar på jordbruksprodukter och livsmedel ska tillämpas även på beteckningar som har fått skydd före ikraftträdandet. Bestämmelserna om skadestånd och om spridning av information om dom i intrångsmål ska dock inte tillämpas på intrång, försök till intrång eller förberedelse till intrång som har skett före ikraftträdandet.

De nya bestämmelserna i varumärkeslagen ska tillämpas även på varumärken som har registrerats och ansökningar om registreringar som har gjorts före ikraftträdandet.

De nya bestämmelserna i lagen om företagsnamn ska tillämpas även på företagsnamn som har registrerats och ansökningar om registreringar som har gjorts före ikraftträdandet.

Promemoriornas förslag överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna tillstyrker förslagen eller har inga invändningar mot dem.

Skälen för regeringens förslag

Ikraftträdande

Det är angeläget att lagändringarna träder i kraft så snart som möjligt. De nya bestämmelserna bedöms kunna träda i kraft den 1 juli 2021.

Övergångsbestämmelser till lagen om skydd för beteckningar på jordbruksprodukter och livsmedel

Lagändringarna innebär att sanktionsbestämmelser införs vid intrång i den rätt till en beteckning som följer av anslutningsförordningen och frihandelsavtalen med Singapore och Vietnam.

Det är en allmän princip inom immaterialrätten att ny lagstiftning blir tillämplig också på rättigheter som har uppkommit innan den nya lagstiftningen har trätt i kraft. Detta gäller även utan särskilt förordnande (se t.ex. prop. 2017/18:267 s. 214). Det innebär att lagändringarna blir tillämpliga även på beteckningar som har fått skydd före ikraftträdandet. Eftersom det är möjligt att en del beteckningar hinner få skydd innan lagändringarna har trätt i kraft är det av tydlighetsskäl lämpligt att detta uttryckligen anges i en övergångsbestämmelse.

Nya bestämmelser om säkerhets- och skyddsåtgärder brukar som princip också bli tillämpliga direkt, dvs. även med avseende på intrång som har

skett eller påbörjats före ikraftträdandet. Detsamma gäller för nya bestämmelser om vitesförbud (jfr prop. 2017/18:267 s. 218).

Bestämmelserna om s.k. korrigeringsåtgärder (t.ex. förstörande av varorna), informationsföreläggande och inträngsundersökning bör i enlighet med nämnda princip tillämpas vid intrång eller försök eller förberedelse till intrång som har begåtts före ikraftträdandet. Det är inte motiverat med någon avvikande lösning när det gäller vitesförbud, utan detta bör också vara möjligt att få till stånd även för åtgärder som har påbörjats före ikraftträdandet.

Det bör dock – i linje med allmänna principer – inte finnas någon rätt till ersättning i fråga om intrång som har skett före ikraftträdandet (jfr exempelvis prop. 2017/18:267 s. 218). I klargörande syfte bör detta komma till uttryck i en övergångsbestämmelse.

Bestämmelsen om spridning av information om dom i inträngsmål ger innehavaren rätt att begära att den som har gjort eller medverkat till ett intrång också ska stå kostnaden för informationsspridningen. Kostnadsansvaret ligger nära en form av ersättning till rättighetsinnehavaren. I likhet med rätten till skadestånd bör den bestämmelsen inte tillämpas om intrånget har skett före ikraftträdandet (jfr prop. 2017/18:267 s. 218). Även detta bör av klargörande skäl komma till uttryck i en övergångsbestämmelse.

Några andra övergångsbestämmelser behövs inte.

Övergångsbestämmelser till varumärkeslagen och lagen om företagsnamn

När det gäller ändringarna i varumärkeslagen och lagen om företagsnamn bör det, i linje med det tidigare anförda, anges i övergångsbestämmelser att de nya bestämmelserna tillämpas på varumärken och företagsnamn som har registrerats före ikraftträdandet.

Lagändringarna bör även bli tillämpliga beträffande sådana ansökningar där beslut om registrering ännu inte har meddelats när ändringarna träder i kraft. Denna lösning – som valts i tidigare lagstiftningsärenden – medför att de sakliga förändringar som nu genomförs i fråga om ond tro slår igenom på en gång. På så sätt undviks dubbla regelverk, vilket ökar tydligheten och förutsebarheten till fördel för användarna. (Se prop. 2009/10:225 s. 389 och prop. 2017/18:267 s. 215.)

Lagändringarna innebär en viss utvidgning i förhållande till de befintliga reglerna när det gäller registreringshindret och hävningsgrunden om ond tro. Däremot innebär – som framgått – den nya bestämmelsen om agenter och andra företrädare inte någon saklig nyhet.

Det kan diskuteras om det bör införas en övergångsbestämmelse när det gäller hävning av en registrering på grund av ond tro eftersom förutsättningarna för att hindra en registrering i viss mån utökas. Den som har fått en registrering beviljad bör som utgångspunkt inte behöva riskera att registreringen hävs bara för att förutsättningarna för registrering ändras med ny lagstiftning. Med hänsyn till att registreringshindret tar sikte på registreringar som skett i ond tro och därför kan anses otillbörliga, finns det dock i det här fallet anledning att låta lagändringarna omfatta också varumärken och företagsnamn som har registrerats före ikraftträdandet.

Prop. 2020/21:125 Någon särskild övergångsbestämmelse för hävningsituationen bör därför inte införas.

Mot bakgrund av att lagändringarna inte innebär en förstärkning av den ensamrätt som en registrering innebär, bedöms det inte vara nödvändigt med några övergångsbestämmelser för åtgärder som har vidtagits eller rättigheter som har förvärvats före ikraftträdandet.

9 Konsekvenser

Regeringens bedömning: Förslagen innebär att skyddet för geografiska beteckningar och ursprungs-beteckningar stärks och att reglerna om ond tro förtydligas. Förslagen medför inte några ökade kostnader för myndigheter och har inte betydelse för jämställdhetspolitikens genomförande.

Promemoriornas bedömningar överensstämmer med regeringens. **Remissinstanserna** har inga synpunkter.

Skälen för regeringens bedömning

Konsekvenser för företag och andra enskilda

I lagen om skydd för beteckningar på jordbruksprodukter och livsmedel finns redan bestämmelser som gör varumärkeslagens sanktioner tillämpliga på beteckningar som skyddas av EU-förordningar och internationella avtal. Förslagen innebär att dessa sanktioner görs tillämpliga på beteckningar från tredjeländer som har fått skydd enligt anslutningsförordningen eller frihandelsavtalen med Singapore och Vietnam.

Förslagen bedöms ha positiva effekter för enskilda eftersom det blir lättare att ingripa mot varor som gör intrång och därigenom vilseleder konsumenterna om varornas ursprung. När det gäller påverkan på svenska företag avser de nu aktuella beteckningarna främst varor som är typiska för länder utanför EU. Förslagen bedöms därför inte nämnvärt påverka just svenska företag.

Även förslagen som rör varumärkeslagen och lagen om företagsnamn bedöms ha positiva effekter för enskilda bland annat eftersom det blir lättare att hindra registreringar som är otillbörliga. Ändringarna innebär dessutom att EU-domstolens praxis bättre återspeglas i lagstiftningen, vilket medför att enskilda får ett tydligare regelverk att förhålla sig till.

Konsekvenser för myndigheter

Förslagen som rör lagen om skydd för beteckningar på jordbruksprodukter och livsmedel bedöms inte innebära någon ökad arbetsbörda för domstolarna. Förslagen innebär visserligen ökade möjligheter att ingripa mot intrång vid domstol. Antalet mål i domstolarna som rör skyddade beteckningar är dock begränsat och förväntas inte öka nämnvärt med anledning av förslagen. Förslagen bedöms inte heller medföra några ökade kostnader för andra myndigheter.

När det gäller ändringarna i varumärkeslagen och lagen om företagsnamn är det inte helt ovanligt att ond tro görs gällande som hinder för en registrering. Förslagen innebär att så kan ske i några ytterligare fall än enligt hittillsvarande bestämmelser. Det bedöms dock inte leda till någon nämnvärd ökad arbetsbörda för registreringsmyndigheter eller domstolar.

10 Författningskommentar

10.1 Förslaget till lag om ändring i varumärkeslagen (2010:1877)

2 kap. Nationell registrering av varumärken

Hinder mot registrering på grund av hänsyn till allmänna intressen

7 § Ett varumärke får inte registreras om varumärket

1. strider mot lag eller annan författning eller mot goda seder eller allmän ordning,

2. är ägnat att vilseleda allmänheten i fråga om varans eller tjänstens art, kvalitet, geografiska ursprung eller någon annan omständighet,

3. utan tillstånd innehåller en sådan statlig eller internationell beteckning eller ett sådant kommunalt vapen som enligt lag eller annan författning inte får användas obehörigen som varumärke, eller något som lätt kan förväxlas med en sådan beteckning eller ett sådant vapen,

4. utan tillstånd innehåller ett sådant kännetecken som enligt lagen (2014:812) om skydd för kännetecken i den internationella humanitära rätten inte får användas obehörigen som varumärke, eller något som kan förväxlas med ett sådant kännetecken,

5. innehåller en ursprungsbeteckning, en geografisk beteckning, en beteckning för ett traditionellt uttryck för vin eller en beteckning för en garanterad traditionell specialitet, i den utsträckning beteckningen är skyddad enligt unionsrätten,

6. innehåller eller består av något som är ägnat att uppfattas som en geografisk beteckning för vin eller spritdrycker och märket avser vin eller spritdrycker av annat ursprung, eller

7. innehåller eller i väsentliga delar återger en äldre växtsortbenämning som avser en växtsort av samma eller närstående växtart, i den utsträckning växtsorten är skyddad enligt växtförädlarrättslagen (1997:306) eller unionsrätten.

Ett varumärke får inte heller registreras om ansökan om registrering gjordes i ond tro.

Ett kollektiv-, garanti- eller kontrollmärke får inte registreras om villkoren för märkets användning strider mot goda seder eller allmän ordning. Ett kollektivmärke som avses i 6 § får vidare inte registreras om villkoren inte tillåter medlemskap i sammanslutningen för alla som tillhandahåller sådana varor eller tjänster som märket avser och varorna eller tjänsterna har sitt ursprung i det geografiska område som märket avser.

Paragrafen innehåller bestämmelser om i vilka fall ett varumärke inte får registreras på grund av hänsyn till allmänna intressen, s.k. absoluta registreringshinder. Övervägandena finns i avsnitt 6.

Andra stycket, som får nytt innehåll, har sin motsvarighet i artikel 4.2 i varumärkesdirektivet. Enligt bestämmelsen får ett varumärke inte registre-

Prop. 2020/21:125 ras om ansökan om registrering gjordes i ond tro. Ändringen innebär att ond tro införs som ett absolut registreringshinder. Bestämmelsen ersätter den hittillsvarande regleringen om ond tro i 8 § första stycket 4, som är ett s.k. relativt registreringshinder. Genom ändringen får regleringen om ond tro en mer generell tillämpning som närmare överensstämmer med direktivets.

Begreppet ond tro har en självständig unionsrättslig innebörd och styrs därför främst av EU-domstolens praxis. Begreppet har samma innebörd såväl i varumärkesdirektivet som i EU:s varumärkesförordning, i vilken ond tro utgör en grund för hävning av registreringar av EU-varumärken (artikel 59.1 b i förordningen). (Se t.ex. EU-domstolens dom av den 29 januari 2020, Sky m.fl., mål C-371/18, EU:C:2020:45, punkt 73.) Ond tro har i ljuset av detta en delvis annan betydelse i varumärkesrätten än vad begreppet vanligen har i den allmänna förmögenhetsrätten. Begreppet tar här närmast sikte på någon form av illvilja eller affärsmässig otillbörlighet (se Patent- och marknadsöverdomstolens beslut av den 22 maj 2019 i mål PMÖÄ 5441-17).

Avgörande vid bedömningen av om ond tro föreligger är de omständigheter som förelåg vid tidpunkten för ansökan om registrering av varumärket. Vid bedömningen ska beaktas samtliga relevanta omständigheter i det enskilda fallet. EU-domstolen har i sin praxis pekat på vissa omständigheter som särskilt ska beaktas. Bland dessa ingår om sökanden kände till eller borde ha känt till att någon annan använder ett identiskt eller liknande kännetecken för identiska eller liknande varor eller tjänster och om sökandens avsikt med registreringen var att hindra tredje man från att använda det sökta kännetecknet. (Se EU-domstolens domar av den 11 juni 2009, Chokoladenfabriken Lindt & Sprüngli, mål C-529/07, EU:C:2009:361 och den 27 juni 2013, Malaysia Dairy Industries, mål C-320/12, EU:C:2013:435.)

Ond tro kan även föreligga i situationer där det sökta varumärket inte är förväxlingsbart med ett kännetecken som används av någon annan. Av EU-domstolens praxis följer att bestämmelsen kan vara tillämplig då en ansökan om registrering görs utan att innehavaren har för avsikt att använda varumärket för sådana varor eller tjänster som ansökan avser. Enligt domstolen krävs i dessa fall att sökanden antingen haft för avsikt att skada någon annans intressen i strid med god affärssed eller haft för avsikt att – i förhållande till tredje män i allmänhet – få en ensamrätt i strid med ett varumärkes grundläggande funktioner (se EU-domstolens domar av den 12 september 2019, Koton, mål C-104/18 P, EU:C:2019:724 och den 29 januari 2020, Sky m.fl., mål C-371/18).

Det nya registreringshindret är alltså avsett att träffa både sådana situationer som omfattas av det hittillsvarande relativa registreringshindret i 8 § första stycket 4, och situationer där en ansökan kommer i konflikt med de allmänna intressen som varumärkessystemet avser att skydda. Även om regleringen nu får ett bredare tillämpningsområde torde den även fortsättningsvis ha sin största betydelse i de fall där sökanden vet om att kännetecknet kan förväxlas med ett kännetecken som används av någon annan.

Registreringshindret gäller generellt och är inte begränsat till förhållanden i Sverige utan kan till exempel avse sökandens onda tro i förhållande till användning av ett kännetecken i ett annat land.

Av 3 kap. 1 § första stycket 1 följer att ond tro också är en grund för hävning av registreringen av ett varumärke.

Bestämmelserna i det hittillsvarande andra stycket flyttas till ett nytt *tredje stycke*.

Hinder mot registrering på grund av andra rättigheter

8 § Ett varumärke får inte registreras om varumärket

1. är identiskt med ett äldre varukännetecken för varor eller tjänster av samma slag,

2. är identiskt med eller liknar ett äldre varukännetecken för varor eller tjänster av samma eller liknande slag, om det finns en risk för förväxling, inbegripet risken för att användningen av varumärket leder till uppfattningen att det finns ett samband mellan den som använder varumärket och innehavaren av varukännetecknet, *eller*

3. är identiskt med eller liknar ett äldre varukännetecken som är känt inom en betydande del av omsättningskretsen, och användningen av varumärket utan skäligen anledning skulle dra otillbörlig fördel av eller vara till skada för varukännetecknets särskiljningsförmåga eller anseende, oavsett om användningen avser varor eller tjänster av samma, liknande eller annat slag.

Med ett varukännetecken avses i första stycket

1. ett varumärke som är registrerat enligt detta kapitel,

2. ett varumärke som är registrerat genom en internationell varumärkesregistrering som enligt 5 kap. fått giltighet i Sverige,

3. ett varukännetecken som är inarbetat, om det inarbetade skyddet gäller inom en väsentlig del av landet, *och*

4. ett EU-varumärke.

Ett varumärke får inte heller registreras om ansökan om registrering görs i eget namn av en agent eller en annan företrädare för en innehavare av ett varukännetecken och ansökan avser innehavarens kännetecken. Varumärket får dock registreras om företrädaren har innehavarens tillstånd eller annars har giltiga skäl för sitt handlande.

Paragrafen innehåller bestämmelser om i vilka fall ett varumärke inte får registreras på grund av andra rättigheter, s.k. relativa registreringshinder. Övervägandena finns i avsnitt 6.

Den hittillsvarande bestämmelsen i *första stycket 4* om ond tro som ett relativt registreringshinder tas bort. I stället införs en mer generell bestämmelse om ond tro som ett absolut registreringshinder i 7 § andra stycket.

Tredje stycket är nytt och har sin motsvarighet i artikel 5.3 b i varumärkesdirektivet. Bestämmelsen innehåller ett särskilt registreringshinder för den situationen att en agent eller en annan företrädare ansöker om registrering av ett varumärke i eget namn, utan tillstånd från innehavaren av varukännetecknet och utan att agenten eller företrädaren har giltiga skäl för sitt handlande. En motsvarande regel finns i artikel 8.3 i EU:s varumärkesförordning.

Regleringen bygger på artikel 6 *septies* i Pariskonventionen den 20 mars 1883 för industriellt rättsskydd, SÖ 1970:60. Syftet med regleringen är att motverka missbruk av förtroendeplikten i affärsrelationer.

Bestämmelsens utformning ligger nära ordalydelsen i direktivet och följaktligen även den närmast likalydande bestämmelsen i varumärkesförordningen. Den praxis som har utvecklats rörande bestämmelsen i förord-

Prop. 2020/21:125 ningen kan därför i många fall också vara relevant i fråga om tolkningen av direktivet.

Begreppen agent och företrädare är avsedda att ha en vid innebörd och innefatta alla typer av avtalsförhållanden där den ena parten representerar den andras intressen oavsett hur förhållandet formellt betecknas. En förutsättning är att det finns en lojalitetsskyldighet av ett eller annat slag. Det kan typiskt sett omfatta t.ex. återförsäljare, licenstagare, konsulter och juridiska ombud. Rena kundförhållanden omfattas dock inte. (Jfr t.ex. tribunalens dom av den 14 februari 2019, Mouldpro, T-796/17, EU:T:2019:88.)

Bestämmelsen förutsätter att agentens eller företrädarens ansökan avser ett varukännetecken som huvudmannen innehar. Bestämmelsen ansluter nära till direktivet och det blir främst en fråga för rättstillämpningen och ytterst EU-domstolen att precisera den närmare innebörden och räckvidden av registreringshindret. Enligt tribunalens praxis avser hindret äldre rättigheter som är identiska med det sökta varumärket (se tribunalens dom av den 15 oktober 2018, John Mills, T-7/17, EU:T:2018:679).

Bestämmelsen begränsar sig inte till registrerade varumärken, utan även inarbetade varukännetecken kan omfattas. Skyddet för det innehavda varukännetecknet behöver inte heller ha uppkommit i Sverige. Det kan också vara fråga om EU-varumärken eller varumärken som har fått skydd i andra länder. I den praktiska tillämpningen kan det antas att bestämmelsen främst kommer att få sin betydelse när det gäller just agenter eller andra företrädare för innehavare av varukännetecken som är skyddade i utlandet eftersom en innehavare av ett varukännetecken som är skyddat i Sverige i många fall i stället kan göra gällande registreringshindren enligt första stycket.

Vidare gäller att agenten eller företrädaren ska ansöka om registrering av varumärket i eget namn. Med detta avses att det är agenten eller företrädaren som anges som sökande i ansökan om registrering till Patent- och registreringsverket.

Registreringshindret förutsätter att agenten eller företrädaren inte har tillstånd från innehavaren eller inte på annat sätt har giltiga skäl för sitt handlande. Det är sökanden som ska visa att han eller hon har haft tillstånd till att ansöka om registreringen eller att det finns giltiga skäl, till exempel genom ett avtal eller liknande med innehavaren.

Övriga ändringar i paragrafen är språkliga eller redaktionella.

Ändringar i ett registrerat varumärke

Ändring av villkor för användning av kollektiv-, garanti- eller kontrollmärken

33 § Om det efter registreringen görs någon ändring av de villkor som gäller för att ett kollektiv-, garanti- eller kontrollmärke ska få användas, ska innehavaren anmäla detta till Patent- och registreringsverket.

De ändrade villkoren ska föras in i varumärkesregistret och kungöras, under förutsättning att de villkor som gäller för varumärkets användning fortfarande uppfyller kraven i 1 § andra stycket och att det inte finns något hinder mot att föra in de ändrade villkoren enligt 7 § tredje stycket.

Paragrafen innehåller bestämmelser om ändring av villkor för användning av kollektiv-, garanti- och kontrollmärken. Prop. 2020/21:125

Ändringen i *andra stycket* är redaktionell.

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser

1. Denna lag träder i kraft den 1 juli 2021.
2. De nya bestämmelserna tillämpas även på varumärken som har registrerats och ansökningar om registreringar som har gjorts före ikraftträdandet.

Övervägandena finns i avsnitt 8.

Enligt *punkt 1* ska lagändringarna träda i kraft den 1 juli 2021.

I *punkt 2* anges att de nya bestämmelserna ska tillämpas även på varumärken som har registrerats före ikraftträdandet. Detta överensstämmer med den inom immaterialrätten allmänna principen om att ny lagstiftning är tillämplig även på äldre rättigheter. Att ändringarna ska tillämpas även på redan registrerade varumärken medför att en registrering som strider mot de nya bestämmelserna i förekommande fall kan angripas efter ikraftträdandet genom hävning.

Den nya lagen ska också tillämpas på ansökningar om registreringar som har gjorts före ikraftträdandet. Det innebär att redan ingivna registreringsansökningar som inte har avgjorts vid lagens ikraftträdande ska handläggas enligt de nya bestämmelserna.

10.2 Förslaget till lag om ändring i lagen (2018:1653) om företagsnamn

2 kap. Registrering av företagsnamn

Hinder mot registrering på grund av hänsyn till allmänna intressen

2 § Ett företagsnamn får inte registreras om företagsnamnet

1. strider mot lag eller annan författning eller mot goda seder eller allmän ordning,

2. utan tillstånd innehåller en sådan statlig eller internationell beteckning som enligt lag eller annan författning inte får användas obehörigen som företagsnamn, eller något som lätt kan förväxlas med en sådan beteckning,

3. utan tillstånd innehåller ett sådant kännetecken som enligt lagen (2014:812) om skydd för kännetecken i den internationella humanitära rätten inte får användas obehörigen som företagsnamn, eller något som kan förväxlas med ett sådant kännetecken,

4. innehåller eller i väsentliga delar återger en äldre växtsortbenämning som avser en växtsort av samma eller närstående växtart, i den utsträckning växtsorten är skyddad enligt växtförädlarrättslagen (1997:306) eller unionsrätten, eller

5. i annat fall är ägnat att vilseleda allmänheten.

Ett företagsnamn får inte heller registreras om ansökan om registrering gjordes i ond tro.

Paragrafen innehåller bestämmelser om i vilka fall ett företagsnamn inte får registreras på grund av hänsyn till allmänna intressen, s.k. absoluta registreringshinder. Övervägandena finns i avsnitt 7.

Prop. 2020/21:125 *Andra stycket* är nytt och motsvarar 2 kap. 7 § andra stycket varumärkeslagen (2010:1877). Förevarande bestämmelse är avsedd att omfatta motsvarande situationer som regleringen i varumärkeslagen, se kommentaren till den paragrafen (avsnitt 10.1).

Bestämmelsen ersätter det hittillsvarande relativa registreringshindret om ond tro i 3 § 4.

Hinder mot registrering på grund av andra rättigheter

3 § Ett företagsnamn får inte registreras om företagsnamnet

1. är identiskt med ett äldre näringskännetecken för verksamhet av samma slag,
2. är identiskt med eller liknar ett äldre näringskännetecken för verksamhet av samma eller liknande slag, om det finns en risk för förväxling, inbegripet risken för att användningen av företagsnamnet leder till uppfattningen att det finns ett samband mellan den som använder företagsnamnet och innehavaren av näringskännetecknet, *eller*
3. är identiskt med eller liknar ett äldre näringskännetecken som är känt inom en betydande del av omsättningskretsen, och användningen av företagsnamnet utan skäligen anledning skulle dra otilbörlig fördel av eller vara till skada för näringskännetecknets särskiljningsförmåga eller anseende, oavsett om användningen avser verksamhet av samma, liknande eller annat slag.

Paragrafen innehåller bestämmelser om i vilka fall ett företagsnamn inte får registreras på grund av andra rättigheter, s.k. relativa registreringshinder. Övervägandena finns i avsnitt 7.

Ändringen innebär att bestämmelsen om ond tro som relativt registreringshinder i punkt 4 tas bort. I stället införs en mer generell bestämmelse om ond tro som ett absolut registreringshinder i 2 § andra stycket.

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser

1. Denna lag träder i kraft den 1 juli 2021.
2. De nya bestämmelserna tillämpas även på företagsnamn som har registrerats och ansökningar om registreringar som har gjorts före ikraftträdandet.

Övervägandena finns i avsnitt 8.

Enligt *punkt 1* ska lagändringarna träda i kraft den 1 juli 2021.

I *punkt 2* anges att de nya bestämmelserna ska tillämpas även på företagsnamn som har registrerats före ikraftträdandet. Detta överensstämmer med den inom immaterialrätten allmänna principen att ny lagstiftning tillämpas även på äldre rättigheter. Att ändringarna ska tillämpas även på redan registrerade företagsnamn medför att en registrering som strider mot de nya bestämmelserna i förekommande fall kan angripas efter ikraftträdandet genom hävning.

Den nya lagen ska också tillämpas på ansökningar om registreringar som har gjorts före ikraftträdandet. Det innebär att redan ingivna registreringsansökningar som inte har avgjorts vid lagens ikraftträdande ska handläggas enligt de nya bestämmelserna.

10.3 Förslaget till lag om ändring i lagen (2018:1654) om skydd för beteckningar på jordbruksprodukter och livsmedel

Prop. 2020/21:125

Beteckningar som skyddas enligt EU-förordningar

1 § Bestämmelserna i 8 kap. 3–8 §§, 9 kap. och 10 kap. 9 § varumärkeslagen (2010:1877) ska tillämpas vid intrång i den rätt till en beteckning som följer av

1. Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/787 av den 17 april 2019 om definition, beskrivning, presentation och märkning av spritdrycker, användning av namn på spritdrycker i presentationen och märkningen av andra livsmedel, skydd av geografiska beteckningar för spritdrycker, användning av jordbruksalkohol och destillat av jordbruksprodukter i alkoholhaltiga drycker samt om upphävande av förordning (EG) nr 110/2008, i den ursprungliga lydelsen,

2. Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1151/2012 av den 21 november 2012 om kvalitetsordningar för jordbruksprodukter och livsmedel, i den ursprungliga lydelsen,

3. Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1308/2013 av den 17 december 2013 om upprättande av en samlad marknadsordning för jordbruksprodukter och om upphävande av rådets förordningar (EEG) nr 922/72, (EEG) nr 234/79, (EG) nr 1037/2001 och (EG) nr 1234/2007, i den ursprungliga lydelsen,

4. Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 251/2014 av den 26 februari 2014 om definition, beskrivning, presentation och märkning av, samt skydd av geografiska beteckningar för, aromatiserade vinprodukter och om upphävande av rådets förordning (EEG) nr 1601/91, i den ursprungliga lydelsen, *eller*

5. *Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/1753 av den 23 oktober 2019 om unionens åtgärder efter anslutningen till Genèveakten inom Lissabonöverenskommelsen om ursprungs-beteckningar och geografiska beteckningar, i den ursprungliga lydelsen.*

Paragrafen behandlar sanktioner vid intrång i vissa beteckningar som är skyddade inom EU enligt ett antal angivna förordningar. Övervägandena finns i avsnitt 4.3.

Enligt de EU-förordningar som anges i paragrafen kan ursprungs-beteckningar, geografiska beteckningar, beteckningar för traditionella uttryck för vin och beteckningar för garanterade traditionella specialiteter skyddas genom registrering hos EU-kommissionen. Förordningarna omfattar skydd av beteckningar för vin, spritdrycker, aromatiserade viner, jordbruksprodukter och livsmedel.

Den nya *punkten 5* innebär att beteckningar som skyddas inom EU enligt anslutningsförordningen nu också omfattas av lagen. Enligt förordningen kan geografiska beteckningar och ursprungs-beteckningar som skyddas enligt Genèveakten skyddas inom unionen efter beslut av EU-kommissionen. Vilka beteckningar som avses beskrivs i avsnitt 4.1 och 4.2.

Innehavaren av en beteckning som omfattas av anslutningsförordningen kan därmed göra gällande varumärkeslagens bestämmelser om skadestånd och andra sanktioner vid intrång i rätten till beteckningen. De bestämmelser i varumärkeslagen som blir tillämpliga avser vitesförbud (8 kap. 3 §), skadestånd (8 kap. 4–6 §§), vissa åtgärder med egendom och hjälpmedel (8 kap. 7 §), spridning av information om dom i aktuella mål (8 kap. 8 §), informationsföreläggande (9 kap. 1–4 §§), intrångsundersökning (9 kap. 5–13 §§) och behandling av personuppgifter (10 kap. 9 §).

Beteckningar som skyddas enligt internationella avtal

2 § Bestämmelserna i 8 kap. 3–8 §§, 9 kap. och 10 kap. 9 § varumärkeslagen (2010:1877) ska också tillämpas vid intrång i den rätt till en beteckning som följer av

1. frihandelsavtalet mellan Europeiska unionen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Republiken Korea, å andra sidan, av den 6 oktober 2010 (EUT L 127, 14.5.2011, s. 6),

2. handelsavtalet mellan Europeiska unionen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Colombia, Peru och Ecuador, å andra sidan, av den 26 juni 2012 (EUT L 354, 21.12.2012, s. 3 och EUT L 356, 24.12.2016, s. 3),

3. avtalet om upprättande av en associering mellan Europeiska unionen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Centralamerika, å andra sidan, av den 29 juni 2012 (EUT L 346, 15.12.2012, s. 3),

4. associeringsavtalet mellan Europeiska unionen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Ukraina, å andra sidan, av den 27 juni 2014 (EUT L 161, 29.5.2014, s. 3),

5. associeringsavtalet mellan Europeiska unionen och Europeiska atomenergi-gemenskapen och deras medlemsstater, å ena sidan, och Republiken Moldavien, å andra sidan, av den 27 juni 2014 (EUT L 260, 30.8.2014, s. 4),

6. associeringsavtalet mellan Europeiska unionen och Europeiska atomenergi-gemenskapen och deras medlemsstater, å ena sidan, och Georgien, å andra sidan, av den 27 juni 2014 (EUT L 261, 30.8.2014, s. 4),

7. det övergripande avtalet om ekonomi och handel (CETA) mellan Kanada, å ena sidan, och Europeiska unionen och dess medlemsstater, å andra sidan, av den 30 oktober 2016 (EUT L 11, 14.1.2017, s. 23),

8. avtalet mellan Europeiska unionen och Japan om ett ekonomiskt partnerskap, av den 17 juli 2018 (EUT L 330, 27.12.2018, s. 3),

9. *frihandelsavtalet mellan Europeiska unionen och Republiken Singapore, av den 19 oktober 2018 (EUT L 294, 14.11.2019, s. 3), eller*

10. *frihandelsavtalet mellan Europeiska unionen och Socialistiska republiken Vietnam, av den 30 juni 2019 (EUT L 186, 12.6.2020, s. 3).*

Paragrafen behandlar sanktioner vid intrång i vissa beteckningar som är skyddade inom EU enligt ett antal angivna internationella avtal där EU är part. Övervägandena finns i avsnitt 5.

Punkterna 9 och 10 är nya. Ändringarna innebär att beteckningar som skyddas inom EU enligt frihandelsavtalen mellan Europeiska unionen och Singapore respektive Vietnam nu också omfattas av lagen. Innehavaren av en sådan beteckning som skyddas inom EU enligt avtalen kan därmed göra gällande varumärkeslagens bestämmelser om skadestånd och andra sanktioner vid intrång i rätten till beteckningen.

De bestämmelser i varumärkeslagen som blir tillämpliga avser vitesförbud (8 kap. 3 §), skadestånd (8 kap. 4–6 §§), vissa åtgärder med egendom och hjälpmedel (8 kap. 7 §), spridning av information om dom i aktuella mål (8 kap. 8 §), informationsföreläggande (9 kap. 1–4 §§), intrångsundersökning (9 kap. 5–13 §§) och behandling av personuppgifter (10 kap. 9 §).

1. Denna lag träder i kraft den 1 juli 2021.
2. De nya bestämmelserna tillämpas även på beteckningar som har fått skydd före ikraftträdandet.
3. De nya bestämmelserna som avser hänvisning till 8 kap. 4–6 och 8 §§ varumärkeslagen (2010:1877) tillämpas inte på intrång, försök till intrång eller förberedelse till intrång som skett före ikraftträdandet.

Övervägandena finns i avsnitt 8.

Enligt *punkt 1* ska lagändringarna träda i kraft den 1 juli 2021.

I *punkt 2* anges huvudregeln att de nya bestämmelserna ska tillämpas även på beteckningar som fått skydd före ikraftträdandet. Detta överensstämmer med den inom immaterialrätten allmänna principen om att ny lagstiftning är tillämplig även på äldre rättigheter.

Innehavaren av en beteckning som skyddas enligt anslutningsförordningen eller av frihandelsavtalen med Singapore och Vietnam har formellt sett en ensamrätt som gäller här i landet oberoende av lagändringarna; ensamrätten gäller direkt i enlighet med frihandelsavtalen eller enligt anslutningsförordningen. Genom ändringarna i 1 och 2 §§ införs nya sanktionsbestämmelser vid intrång i rätten till sådana beteckningar.

Av *punkt 3* följer att de bestämmelser i varumärkeslagen som rör skadestånd (8 kap. 4–6 §§) och spridning av information om dom i mål om intrång (8 kap. 8 §) inte tillämpas om intrånget, eller försöket eller förberedelsen, har skett före ikraftträdandet. Bestämmelserna i varumärkeslagen om åtgärder som avser intrångsgörande varor (8 kap. 7 §), informationsföreläggande (9 kap. 1–4 §§) och intrångsundersökning (9 kap. 5–13 §§) är däremot tillämpliga, även om det är fråga om intrång som har skett före ikraftträdandet. Också bestämmelsen om vitesförbud (8 kap. 3 §) är tillämplig vid intrång som har påbörjats före ikraftträdandet av lagen (jfr prop. 2017/18:267 s. 301 och 302).

Sammanfattning av departementspromemorian Stärkt skydd för vissa geografiska beteckningar och ändringar i den känneteckensrättsliga regleringen av ond tro (Ds 2020:13)

I promemorian föreslås att varumärkeslagens bestämmelser om skadestånd och andra sanktioner ska kunna tillämpas i samband med intrång i geografiska beteckningar och ursprungsbeteckningar som skyddas inom EU genom unionens tillträde till Genèveakten. Detsamma ska gälla sådana geografiska beteckningar som skyddas av frihandelsavtalet med Vietnam.

Förslagen innebär ett stärkt skydd för sådana beteckningar som skyddas av Genèveakten respektive frihandelsavtalet med Vietnam. Det blir bland annat möjligt att vid vite förbjuda användningen av en beteckning. Den som har lidit skada till följd av en otillåten användning av en beteckning kan också få ersättning för skadan.

Vidare föreslås ändringar i varumärkeslagen och lagen om företagsnamn när det gäller bestämmelserna om hinder mot registrering av varumärken och företagsnamn i de fall sökanden är i ond tro. Ändringarna innebär att reglerna förtydligas med hänsyn till ny rättspraxis från EU-domstolen.

Lagändringarna föreslås träda i kraft den 1 juli 2021.

Förslag till lag om ändring i varumärkeslagen (2010:1877)

Härigenom föreskrivs att 2 kap. 7, 8 och 33 §§ varumärkeslagen (2010:1877) ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

2 kap.

7 §¹

Ett varumärke får inte registreras om varumärket

1. strider mot lag eller annan författning eller mot goda seder eller allmän ordning,

2. är ägnat att vilseleda allmänheten i fråga om varans eller tjänstens art, kvalitet, geografiska ursprung eller någon annan omständighet,

3. utan tillstånd innehåller en sådan statlig eller internationell beteckning eller ett sådant kommunalt vapen som enligt lag eller annan författning inte får användas obehörigen som varumärke, eller något som lätt kan förväxlas med en sådan beteckning eller ett sådant vapen,

4. utan tillstånd innehåller ett sådant kännetecken som enligt lagen (2014:812) om skydd för kännetecken i den internationella humanitära rätten inte får användas obehörigen som varumärke, eller något som kan förväxlas med ett sådant kännetecken,

5. innehåller en ursprungs-beteckning, en geografisk beteckning, en beteckning för ett traditionellt uttryck för vin eller en beteckning för en garanterad traditionell specialitet, i den utsträckning beteckningen är skyddad enligt unionsrätten,

6. innehåller eller består av något som är ägnat att uppfattas som en geografisk beteckning för vin eller spritdrycker och märket avser vin eller spritdrycker av annat ursprung, eller

7. innehåller eller i väsentliga delar återger en äldre växtsortbenämning som avser en växtsort av samma eller närstående växtart, i den utsträckning växtsorten är skyddad enligt växtförädlarrättslagen (1997:306) eller unionsrätten.

Ett varumärke får inte heller registreras om ansökan om registrering gjordes i ond tro.

Ett kollektiv-, garanti- eller kontrollmärke får inte registreras om villkoren för märkets användning strider mot goda seder eller allmän ordning. Ett kollektivmärke som avses i 6 § får vidare inte registreras om villkoren inte tillåter medlemskap i sammanslutningen för alla som tillhandahåller sådana varor eller tjänster som märket avser och varorna eller tjänsterna har sitt ursprung i det geografiska område som märket avser.

8 §

Ett varumärke får inte registreras om varumärket

¹ Senaste lydelse 2018:1652.

1. är identiskt med ett äldre varukännetecken för varor eller tjänster av samma slag,

2. är identiskt med eller liknar ett äldre varukännetecken för varor eller tjänster av samma eller liknande slag, om det finns en risk för förväxling, inbegripet risken för att användningen av varumärket leder till uppfattningen att det finns ett samband mellan den som använder varumärket och innehavaren av varukännetecknet,

3. är identiskt med eller liknar ett äldre varukännetecken som är känt inom en betydande del av omsättningskretsen, och användningen av varumärket utan skälig anledning skulle dra otillbörlig fördel av eller vara till skada för varukännetecknets särskiljningsförmåga eller anseende, oavsett om användningen avser varor eller tjänster av samma, liknande eller annat slag, *eller*

4. kan förväxlas med ett kännetecken som användes här i landet eller i utlandet av någon annan vid tidpunkten för ansökan och som fortfarande används, om sökanden var i ond tro vid tidpunkten för ansökan.

Med ett varukännetecken avses i första stycket 1–3

1. ett varumärke som är registrerat enligt detta kapitel,
2. ett varumärke som är registrerat genom en internationell varumärkesregistrering som enligt 5 kap. fått giltighet i Sverige,
3. ett varukännetecken som är inarbetat, om det inarbetade skyddet gäller inom en väsentlig del av landet, samt
4. ett EU-varumärke.

Ett varumärke får inte heller registreras om ansökan görs i eget namn av en agent eller en annan företrädare för en innehavare av ett varukännetecken och ansökan avser innehavarens kännetecken. Varumärket får dock registreras om företrädaren har innehavarens tillstånd eller annars har giltiga skäl för sitt handlande.

Om det efter registreringen görs någon ändring av de villkor som gäller för att ett kollektiv-, garanti- eller kontrollmärke ska få användas, ska innehavaren anmäla detta till Patent- och registreringsverket.

De ändrade villkoren ska föras in i varumärkesregistret och kungöras, under förutsättning att de villkor som gäller för varumärkets användning fortfarande uppfyller kraven i 1 § andra stycket och att det inte finns något hinder mot att föra in de ändrade villkoren enligt 7 § *andra* stycket.

De ändrade villkoren ska föras in i varumärkesregistret och kungöras, under förutsättning att de villkor som gäller för varumärkets användning fortfarande uppfyller kraven i 1 § andra stycket och att det inte finns något hinder mot att föra in de ändrade villkoren enligt 7 § *tredje* stycket.

-
1. Denna lag träder i kraft den 1 juli 2021.
 2. De nya bestämmelserna tillämpas även på varumärken som har registrerats och ansöknings om registreringar som har gjorts före ikraftträdandet.

² Senaste lydelse 2018:1652.

Förslag till lag om ändring i lagen (2018:1653) om företagsnamn

Härigenom föreskrivs att 2 kap. 2 och 3 §§ lagen (2018:1653) om företagsnamn ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

2 kap.

2 §

Ett företagsnamn får inte registreras om företagsnamnet

1. strider mot lag eller annan författning eller mot goda seder eller allmän ordning,

2. utan tillstånd innehåller en sådan statlig eller internationell beteckning som enligt lag eller annan författning inte får användas obehörigen som företagsnamn, eller något som lätt kan förväxlas med en sådan beteckning,

3. utan tillstånd innehåller ett sådant kännetecken som enligt lagen (2014:812) om skydd för kännetecken i den internationella humanitära rätten inte får användas obehörigen som företagsnamn, eller något som kan förväxlas med ett sådant kännetecken,

4. innehåller eller i väsentliga delar återger en äldre växtsortbenämning som avser en växtsort av samma eller närstående växtart, i den utsträckning växtsorten är skyddad enligt växtförädlarrättslagen (1997:306) eller unionsrätten, eller

5. i annat fall är ägnat att vilseleda allmänheten.

Ett företagsnamn får inte heller registreras om ansökan om registrering gjordes i ond tro.

3 §

Ett företagsnamn får inte registreras om företagsnamnet

1. är identiskt med ett äldre näringskännetecken för verksamhet av samma slag,

2. är identiskt med eller liknar ett äldre näringskännetecken för verksamhet av samma eller liknande slag, om det finns en risk för förväxling, inbegripet risken för att användningen av företagsnamnet leder till uppfattningen att det finns ett samband mellan den som använder företagsnamnet och innehavaren av näringskännetecknet,

2. är identiskt med eller liknar ett äldre näringskännetecken för verksamhet av samma eller liknande slag, om det finns en risk för förväxling, inbegripet risken för att användningen av företagsnamnet leder till uppfattningen att det finns ett samband mellan den som använder företagsnamnet och innehavaren av näringskännetecknet, *eller*

3. är identiskt med eller liknar ett äldre näringskännetecken som är känt inom en betydande del av omsättningskretsen, och användningen av företagsnamnet utan skäligen anledning skulle dra

3. är identiskt med eller liknar ett äldre näringskännetecken som är känt inom en betydande del av omsättningskretsen, och användningen av företagsnamnet utan skäligen anledning skulle dra

otillbörlig fördel av eller vara till skada för näringskännetecknets särskiljningsförmåga eller anseende, oavsett om användningen avser verksamhet av samma, liknande eller annat slag, *eller*

4. kan förväxlas med ett kännetecken som användes här i landet eller i utlandet av någon annan vid tidpunkten för ansökan och som fortfarande används, om sökanden var i ond tro vid tidpunkten för ansökan.

otillbörlig fördel av eller vara till skada för näringskännetecknets särskiljningsförmåga eller anseende, oavsett om användningen avser verksamhet av samma, liknande eller annat slag.

1. Denna lag träder i kraft den 1 juli 2021.

2. De nya bestämmelserna tillämpas även på företagsnamn som har registrerats och ansökningar om registreringar som har gjorts före ikraftträdandet.

Förslag till lag om ändring i lagen (2018:1654) om skydd för beteckningar på jordbruksprodukter och livsmedel

Härigenom föreskrivs att 1 och 2 §§ lagen (2018:1654) om skydd för beteckningar på jordbruksprodukter och livsmedel ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 §

Bestämmelserna i 8 kap. 3–8 §§, 9 kap. och 10 kap. 9 § varumärkeslagen (2010:1877) ska tillämpas vid intrång i den rätt till en beteckning som följer av

1. Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 110/2008 av den 15 januari 2008 om definition, beskrivning, presentation och märkning av, samt skydd av geografiska beteckningar för, spritdrycker, samt om upphävande av rådets förordning (EEG) nr 1576/89, i den ursprungliga lydelsen,

2. Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1151/2012 av den 21 november 2012 om kvalitetsordningar för jordbruksprodukter och livsmedel, i den ursprungliga lydelsen,

3. Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1308/2013 av den 17 december 2013 om upprättande av en samlad marknadsordning för jordbruksprodukter och om upphävande av rådets förordningar (EEG) nr 922/72, (EEG) nr 234/79, (EG) nr 1037/2001 och (EG) nr 1234/2007, i den ursprungliga lydelsen, *eller*

4. Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 251/2014 av den 26 februari 2014 om definition, beskrivning, presentation och märkning av, samt skydd av geografiska beteckningar för, aromatiserade vinprodukter och om upphävande av rådets förordning (EEG) nr 1601/91, i den ursprungliga lydelsen.

3. Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1308/2013 av den 17 december 2013 om upprättande av en samlad marknadsordning för jordbruksprodukter och om upphävande av rådets förordningar (EEG) nr 922/72, (EEG) nr 234/79, (EG) nr 1037/2001 och (EG) nr 1234/2007, i den ursprungliga lydelsen,

4. Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 251/2014 av den 26 februari 2014 om definition, beskrivning, presentation och märkning av, samt skydd av geografiska beteckningar för, aromatiserade vinprodukter och om upphävande av rådets förordning (EEG) nr 1601/91, i den ursprungliga lydelsen, *eller*

5. *Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/1753 av den 23 oktober 2019 om unionens åtgärder efter anslutningen till Genèveakten inom Lissabonöverenskommelsen om ursprungsbeteckningar och geografiska beteckningar, i den ursprungliga lydelsen.*

Bestämmelserna i 8 kap. 3–8 §§, 9 kap. och 10 kap. 9 § varumärkeslagen (2010:1877) ska också tillämpas vid intrång i den rätt till en beteckning som följer av

1. frihandelsavtalet mellan Europeiska unionen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Republiken Korea, å andra sidan, av den 6 oktober 2010 (EUT L 127, 14.5.2011, s. 6),

2. handelsavtalet mellan Europeiska unionen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Colombia, Peru och Ecuador, å andra sidan, av den 26 juni 2012 (EUT L 354, 21.12.2012, s. 3 och EUT L 356, 24.12.2016, s. 3),

3. avtalet om upprättande av en associering mellan Europeiska unionen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Centralamerika, å andra sidan, av den 29 juni 2012 (EUT L 346, 15.12.2012, s. 3),

4. associeringsavtalet mellan Europeiska unionen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Ukraina, å andra sidan, av den 27 juni 2014 (EUT L 161, 29.5.2014, s. 3),

5. associeringsavtalet mellan Europeiska unionen och Europeiska atomenergigemenskapen och deras medlemsstater, å ena sidan, och Republiken Moldavien, å andra sidan, av den 27 juni 2014 (EUT L 260, 30.8.2014, s. 4),

6. associeringsavtalet mellan Europeiska unionen och Europeiska atomenergigemenskapen och deras medlemsstater, å ena sidan, och Georgien, å andra sidan, av den 27 juni 2014 (EUT L 261, 30.8.2014, s. 4),

7. det övergripande avtalet om ekonomi och handel (CETA) mellan Kanada, å ena sidan, och Europeiska unionen och dess medlemsstater, å andra sidan, av den 30 oktober 2016 (EUT L 11, 14.1.2017, s. 23), *eller*

8. avtalet mellan Europeiska unionen och Japan om ett ekonomiskt partnerskap, av den 17 juli 2018 (EUT L 330, 27.12.2018, s. 3).

7. det övergripande avtalet om ekonomi och handel (CETA) mellan Kanada, å ena sidan, och Europeiska unionen och dess medlemsstater, å andra sidan, av den 30 oktober 2016 (EUT L 11, 14.1.2017, s. 23),

8. avtalet mellan Europeiska unionen och Japan om ett ekonomiskt partnerskap, av den 17 juli 2018 (EUT L 330, 27.12.2018, s. 3), *eller*

9. frihandelsavtalet mellan Europeiska unionen och socialistiska republiken Vietnam av den XX 2020 (EUT L XX).

1. Denna lag träder i kraft den 1 juli 2021.

2. De nya bestämmelserna tillämpas även på beteckningar som har fått skydd före ikraftträdandet.

3. De nya bestämmelserna som avser hänvisning till 8 kap. 4–6 och 8 §§ varumärkeslagen (2010:1877) tillämpas inte på intrång, försök till intrång eller förberedelse till intrång som skett före ikraftträdandet.

¹ Senaste lydelse 2019:512.

Förteckning över remissinstanserna (Ds 2020:13)

Efter remiss har yttranden över departementspromemorian kommit in från Bolagsverket, Datainspektionen, Domstolsverket, FICPI Sweden, Institutet för språk och folkminnen, Kommerskollegium, Konkurrensverket, Konsumentverket, Kronofogdemyndigheten, Livsmedelsverket, Länsstyrelsen i Stockholms län, Näringslivets Regelnämnd, Patent- och registreringsverket, Regelrådet, Riksdagens ombudsmän, Sprit & Vinleverantörsföreningen, Statens jordbruksverk, Stockholms tingsrätt (Patent- och marknadsdomstolen), Stockholms universitet (juridiska fakulteten), Svea hovrätt (Patent- och marknadsöverdomstolen), Svenska Föreningen för Immaterialrätt, Svenska Industrins IP Förening, Svenskt Näringsliv, Sveriges advokatsamfund, Sveriges Patentbyråers Förening och Tullverket.

Företagarna, Lantbrukarnas riksförbund (LRF), Livsmedelsföretagen, Miljömärkning Sverige, Stockholms handelskammare, Svenska Föreningen mot Piratkopiering, Svenska Patentombuds-föreningen, Sveriges Konsumenter, Systembolaget, Tillväxtverket och Uppsala universitet (juridiska fakulteten) har fått tillfälle att yttra sig, men inte kommit in med något yttrande.

Sammanfattning av promemorian Ändringar i lagen om skydd för beteckningar på jordbruksprodukter och livsmedel med anledning av EU:s handelsavtal med Japan och Singapore (Ju2018/04297)

I promemorian föreslås att EU:s handelsavtal med Japan och Singapore läggs till i uppräknningen över internationella avtal i den föreslagna lagen om skydd för beteckningar på jordbruksprodukter och livsmedel.

Förslaget innebär att bestämmelserna i varumärkeslagen (2010:1877) om skadestånd och andra sanktioner blir tillämpliga på de beteckningar som skyddas i EU enligt avtalen med Japan och Singapore.

Lagändringarna föreslås träda i kraft den XX 2019.

Lagförslagen i promemorian (Ju2018/04297)

Förslag till lag om ändring i lagen (2018:000) om skydd för beteckningar på jordbruksprodukter och livsmedel

Härigenom föreskrivs att 2 § lagen (2018:000) om skydd för beteckningar på jordbruksprodukter och livsmedel ska ha följande lydelse.

Lydelse enligt prop. 2017/18:267 Föreslagen lydelse

2 §

Bestämmelserna i 8 kap. 3–8 §§, 9 kap. och 10 kap. 9 § varumärkeslagen (2010:1877) ska också tillämpas vid intrång i den rätt till en beteckning som följer av

1. frihandelsavtalet mellan Europeiska unionen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Republiken Korea, å andra sidan, av den 6 oktober 2010 (EUT L 127, 14.5.2011, s. 6),

2. handelsavtalet mellan Europeiska unionen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Colombia, Peru och Ecuador, å andra sidan, av den 26 juni 2012 (EUT L 354, 21.12.2012, s. 3 och EUT L 356, 24.12.2016, s. 3),

3. avtalet om upprättande av en associering mellan Europeiska unionen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Centralamerika, å andra sidan, av den 29 juni 2012 (EUT L 346, 15.12.2012, s. 3),

4. associeringsavtalet mellan Europeiska unionen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Ukraina, å andra sidan, av den 27 juni 2014 (EUT L 161, 29.5.2014, s. 3),

5. associeringsavtalet mellan Europeiska unionen och Europeiska atomenergigemenskapen och deras medlemsstater, å ena sidan, och Republiken Moldavien, å andra sidan, av den 27 juni 2014 (EUT L 260, 30.8.2014, s. 4),

6. associeringsavtalet mellan Europeiska unionen och Europeiska atomenergigemenskapen och deras medlemsstater, å ena sidan, och Georgien, å andra sidan, av den 27 juni 2014 (EUT L 261, 30.8.2014, s. 4), *eller*

7. det övergripande avtalet om ekonomi och handel (CETA) mellan Kanada, å ena sidan, och Europeiska unionen och dess medlemsstater, å andra sidan, av den 30 oktober 2016 (EUT L 11, 14.1.2017, s. 23).

6. associeringsavtalet mellan Europeiska unionen och Europeiska atomenergigemenskapen och deras medlemsstater, å ena sidan, och Georgien, å andra sidan, av den 27 juni 2014 (EUT L 261, 30.8.2014, s. 4),

7. det övergripande avtalet om ekonomi och handel (CETA) mellan Kanada, å ena sidan, och Europeiska unionen och dess medlemsstater, å andra sidan, av den 30 oktober 2016 (EUT L 11, 14.1.2017, s. 23),

8. *avtalet mellan Europeiska unionen och Japan om ett ekonomiskt partnerskap, av den XX 2018 (EUT L XX), eller*

-
1. Denna lag träder i kraft den XX 2019.
 2. Lagen tillämpas även på beteckningar som har fått skydd före ikraftträdandet, om inte annat följer av 3.
 3. Bestämmelserna i 2 § som avser hänvisningen till 8 kap. 4–6 och 8 §§ varumärkeslagen (2010:1877) tillämpas inte på intrång, försök till intrång eller förberedelse till intrång i sådana beteckningar som skyddas enligt 2 § 8 och 9 och som skett före ikraftträdandet.

Förteckning över remissinstanserna (Ju2018/04297)

Efter remiss har yttranden över promemorian kommit in från Kommerskollegium, Livsmedelsverket, Patent- och registreringsverket, Statens jordbruksverk, Stockholms tingsrätt (Patent- och marknadsdomstolen) och Svenska Föreningen för Immaterialrätt.

Svenska Föreningen mot Piratkopiering och Svenskt Näringsliv har fått tillfälle att yttra sig, men har inte kommit in med något yttrande.

Utdrag ur protokoll vid sammanträde 2021-02-12

Närvarande: F.d. justitieråden Eskil Nord och Göran Lambertz samt justitierådet Inga-Lill Askersjö

Stärkt skydd för geografiska beteckningar och tydligare regler vid registrering av varumärken och företagsnamn i ond tro

Enligt en lagrådsremiss den 4 februari 2021 har regeringen (Justitiedepartementet) beslutat inhämta Lagrådets yttrande över förslag till

1. lag om ändring i varumärkeslagen (2010:1877),
2. lag om ändring i lagen (2018:1653) om företagsnamn,
3. lag om ändring i lagen (2018:1654) om skydd för beteckningar på jordbruksprodukter och livsmedel.

Förslagen har inför Lagrådet föredragits av rättssakkunnige Carl Johan Sundqvist.

Lagrådet lämnar förslagen utan erinran.

Utdrag ur protokoll vid regeringssammanträde den 11 mars 2021

Närvarande: statsminister Löfven, ordförande, och statsråden Bolund, Baylan, Hultqvist, Damberg, Shekarabi, Ygeman, Linde, Ekström, Eneroth, Dahlgren, Nilsson, Ernkrans, Lindhagen, Lind, Hallberg, Nordmark, Micko, Olsson Fridh

Föredragande: statsrådet Damberg

Regeringen beslutar proposition Stärkt skydd för geografiska beteckningar och tydligare regler vid registrering av varumärken och företagsnamn i ond tro